

El Rec Clar 27

Octubre

2004

REVISTA DE VIDRERES

Parlem de... 25 anys d'ajuntaments democràtics
Parlem amb... Jordi Jordà

Telèfons d'interès

Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085
AJUNTAMENT	
Oficines municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Vigilants	972 85 00 00 / 670 06 77 40
Assistent Social	972 85 01 70
Llar de Jubilats	972 85 09 07
Jutjat de Pau	972 85 18 70
Biblioteca	972 85 12 85
Centre Cívic	972 85 00 67
Piscina Municipal	972 85 00 27
Pavelló Municipal (oficines)	972 85 14 45
Pavelló Municipal (públic)	972 85 12 14
ENSENYAMENT	
Llar d'Infants	972 85 09 17
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
IES	972 85 07 11
SANITAT	
Centre d'Assistència Primària (CAP)	972 85 01 56
Farmàcia Moré	972 85 05 75
CONSELL COMARCAL	
Oficines	972 84 21 61
Fax Oficines	972 84 08 04
Recaptació	972 84 01 78
Protectora animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30
TRANSPORTS	
Autocars R. Mas SL	972 85 04 25
TEISA	972 26 01 96
SARFA	972 85 01 57
Taxi Rafael Vico	972 85 11 39 / 609 31 69 32
ALTRES	
Rectoria	972 85 00 61
Enher (avaries)	900 77 00 77
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria Sta. Coloma	972 84 22 01
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14 / 972 85 87 85
Correus i Telègrafs	972 85 11 33
(Horari: de dilluns a divendres de 8:30 a 14:30 i dissabtes de 9:30 a 13)	

Horaris de serveis

OFICINES MUNICIPALS _ Estiu: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda. Hivern: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 2/4 de 7 de la tarda.

BIBLIOTECA MUNICIPAL _ De dilluns a dissabte, de 10 del matí a 1 de la tarda i de 4 a 8 del vespre

ALCALDIA (ÀNGEL TEIXIDOR) _ Dimecres, de 7 a 8 del vespre. Divendres, de 6 a 8 de la tarda i hores convingudes.

HISENDA (JOSEP FONT I CABALLÉ) _ Dimecres d'1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

CULTURA I FESTES (PERE COMALADA I CARDONA) _ Dimarts de 10 a 11 del matí i hores convingudes.

ENSENYAMENT (FRANCESC FALGUERAS I BAQUERO) _ Dilluns de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre i hores convingudes.

GOVERNACIÓ (AGNÈS BANÚS I FORMIGA) _ Dimarts de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes.

URBANISME (CARLES MALLART I FIGUERES I JORDI DARANAS I PLA) _ Dimecres d'11 del matí a 1 de la

tarda i hores convingudes.

RECURSOS HUMANS, OBRES I SERVEIS (JORDI DARANAS I PLA) _ Dimecres d'1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

COMERÇ, CONSUM I TURISME (CARLES MALLART I FIGUERAS) _ Dimecres d'11 del matí a 1 de la tarda i hores convingudes.

SANITAT, SERVEIS SOCIALS I MEDI AMBIENT (ÀNGEL TEIXIDOR I JOHER) _ Dimecres de 10 a 11 del matí i hores convingudes.

ESPORTS (JOAN JULIÀ I SOLÉ) _ Dilluns de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS TÈCNICS (LLUÍS LLORET I QUER, ARQUITECTE TÈCNIC, I JORDI LLINÀS I JOANA, ARQUITECTE TÈCNIC, INSPECTOR D'OBRES) _ Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS SOCIALS (ANNA MA. EXTREMERA VENZAL, ASSISTENTA SOCIAL) _ Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

JUTJAT DE PAU _ Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

RECOLLIDA DE TRASTOS VELLS _ Segon i últim dimecres de cada mes.

Farmàcies de guàrdia de l'ABS de Sils-Vidreres-Maçanet-Riudarenes

Novembre 2004

Dilluns 1 Sils
Divendres 5, Dissabte 6 i Diumenge 7 Maçanet
Divendres 12, Dissabte 13, Diumenge 14 Sils
Divendres 19, Dissabte 20, Diumenge 21 Vidreres
Divendres 26, Dissabte 27, Diumenge 28 Riudarenes

Desembre 2004

Divendres 3, Dissabte 4, Diumenge 5 Sils
Dilluns 6 Maçanet
Dimecres 8 Riudarenes
Divendres 10, Dissabte 11, Diumenge 12 Vidreres
Divendres 17, Dissabte 18, Diumenge 19 Maçanet
Divendres 24 Sils
Dissabte 25 Vidreres
Diumenge 26 Sils
Divendres 31 Vidreres

Nota: Les guàrdies del mes de gener de 2005 no es publiquen perquè a l'hora de tancar l'edició de la revista encara no havien estat fixades.

La resta de dies feiners, les farmàcies de guàrdia són les següents: dilluns-Maçanet, dimarts-Sils, dimecres-Vidreres, dijous-Riudarenes.

Les guàrdies són localitzades.

MAÇANET DE LA SELVA, FARMÀCIA RIERA:

Plaça Major, 15 - 972 85 80 71

RIUDARENES, FARMÀCIA MASÓ:

Ctra. Santa Coloma, 34 - 972 85 61 37

SILS, FARMÀCIA ALTÍMIR:

Ctra. Santa Coloma, 4 - 972 85 30 38

VIDRERES, FARMÀCIA MORÉ:

Catalunya, 46 - 972 85 05 75

27

Sumari

- 2 - Serveis
- 3 - Editorial
- 4 - Parlem amb...
- 6 - Des de la Casa de Vila
- 14 - El debat
- 15 - Actualitat
- 19 - Anem a Estudi
- 24 - Esports
- 27 - Curar-se en salut
- 29 - Mascotes
- 30 - Lloc de noms
- 32 - El viatge
- 34 - Fem una queixalada
- 35 - Plou i fa sol
- 36 - Medi ambient
- 38 - L'hort i el jardí
- 38 - Temps era temps
- 39 - Opinió
- 43 - Passatemps

amb la col·laboració de

EL CONSELL DE REDACCIÓ

► El debat: ressó d'inquietuds

Vàrem crear la secció d'El debat amb la intenció de poder reflectir en aquestes planes temes que interessin, afecten o preocupen els veïns i el poble de Vidreres i que sovint són motiu de conversa al carrer o a la botiga, convertits eventualment en petits fòrums improvisats.

Una mateixa qüestió suscita diversitat d'opinions i punts de vista. Aquest és també l'altre fonament d'El debat: exposar la varietat de criteris que hi ha a la nostra - i a qualsevol altra- comunitat, a partir d'una petita, però clara, mostra representativa, i convidar el lector a dir-hi la seva. Ens agradaria estimular la participació dels veïns en aquells temes que ens són propers. Tots volem un poble bonic, amb millores urbanes i bons serveis, acollidor i solidari, amb un desenvolupament sostenible, capaç de generar treball... Calen molts esforços per poder assolir de mica en mica les nostres fites; l'economia és fonamental, com també ho són les idees, la imaginació, l'entusiasme i la participació.

La remodelació del centre del poble és motiu de polèmica. En el darrer número d'El Rec Clar, la secció El debat va recollir diferents punts de vista que reflectien interessos diversos dels veïns del poble. Més endavant, l'Ajuntament va convocar una reunió informativa en la qual els representants municipals van apuntar les diverses opcions que es pensaven amb relació a l'ús dels carrers afectats. Hi van assistir un bon nombre de persones i tothom va dir-hi la seva. En un moment de la reunió es va esmentar el Rec Clar amb referència a l'enquesta que vàrem publicar el passat número. I els qui fem aquesta revista ens vam sentir satisfets en constatar que El Debat ha col·laborat a donar a conèixer aquesta polèmica i tot el moviment col·lectiu que ha suscitat. Ens felicitem que l'Ajuntament s'hagi fet ressó de les inquietuds dels veïns i les hagi escoltat a més de tenir-les en compte.

En aquest número presentem unes quantes opinions a l'entorn d'un tema que ens sembla fonamental de cara a definir el futur de Vidreres: creix massa, el nostre poble? Hi trobareu diversitat de punts de vista i segurament us sentireu reflectits en algun. Si no és el cas, envieu-nos la vostra opinió i us la publicarem. Creiem que la revista és una bona eina per fomentar la participació social com a motor d'un moviment positiu d'idees diverses -avinentes o contraposades, tant se val- que és la base d'un procés constructiu i enriquidor.

Editor: AJUNTAMENT DE VIDRERES - Consell de Redacció: Joaquim Daban, Montse Cuviana, Montse Vila, Ramon Garriga, Enri P. Escrig, Gemma Masnou, Joaquim Bayé, Anna Viader i Peie Comolada. - Disseny: Lluís Ribas
 Impressió: Gràfiques Fornells - Dipòsit legal: GI-235-98 - Portada: Casa de la Vila. Foto Montse Vila.

Jordi Jordà

En Jordi és un jove vidrerenc que s'ha obert camí dins el món del periodisme. Actualment treballa a "La Vanguardia" i un dels seus objectius és poder seguir vivint d'allò que més li agrada, escriure.

MONTSE VILA AMETLLER

En Jordi va estudiar el Batxillerat i el COU al Bell-lloc de Girona. "Des de sempre m'ha agradat molt llegir i escriure i em vaig decantar per estudiar periodisme, ja que aquestes dues coses hi estan ben lligades". En Jordi ens explica que va tenir la oportunitat d'anar a estudiar a Pamplona, "vaig anar-hi més per poder marxar de casa que no pas pel fet del prestigi de la universitat".

Una de les particularitats dels seus inicis universitaris és adonar-te i enriquir-te, ens comenta en Jordi, "que dins la Facultat t'hi pots trobar molta gent de tot arreu, és com una mena d'oasis!".

"La pràctica dins el món de la

premsa escrita -diu en Jordi- la vaig realitzar durant tres estius al Diari de Girona, posteriorment, quan feia 3r i 4t de carrera la vaig fer a "Expansión" de Madrid". En Jordi va

estar dins el Departament de Finances, i alhora ens diu que "aquesta temàtica no m'agradava gaire perquè escrivia sense saber massa què volia dir tot aquell món. Jo sempre m'he decantat més per allò relacionat amb la cultura".

Un cop finalitzats els estudis en Jordi va tenir la possibilitat de dur a terme uns estudis de Doctorat, però semblava que no era pas un tema que li interessés massa i no s'hi acabava de veure reflectit.

Les pràctiques a "Expansión" es varen acabar durant el setembre del 2001, i va ser quan llavors va tenir la possibilitat d'anar a Sevilla a seguir dins aquest diari, ja que a Madrid les places eren limitades i ja estaven cobertes, o bé portar una revista de la Facultat de Pamplona. En Jordi ens diu que es va decantar per l'última opció, ja que s'adeia més als seus interessos, "aquesta revista té un tiratge de 10.000 exemplars i es proporciona als subscriptors, no es ven als quioscos, és poc coneguda, però

dins l'àmbit de la cultura deu n'hi do. Jo era el redactor en cap d'aquesta revista, que es diu "Tu tiempo". En Jordi rebia, revisava i editava els textos, "ho coordinava juntament amb el

director i ho planificàvem tot”.

Ja veiem que en Jordi anava fent i s’anava obrint camí a poc a poc dins el món del periodisme. En aquest període de transició en Jordi va ser professor associat a la Universitat de Pamplona i s’ocupava de les pràctiques dels alumnes de 1r i 2n de Periodisme, “eren uns 50 alumnes i jo era l’encarregat de corregir les pràctiques; fèiem descripcions de fotos, narracions, entrevistes, etc.”.

El desembre del 2003 en Jordi ens comenta que ja té ganes de tornar a Catalunya, que ja en té prou, de moment, d’estar fora de casa, “jo volia tornar per aquí i seguir la carrera periodística a terres catalanes i és llavors quan trobo un màster que està bastant bé, és de comunicació i crítica d’art i està molt associat a “La Vanguardia”, perquè hi ha la possibilitat de fer pràctiques dins aquest diari”.

A en Jordi li donen una beca per seguir la seva carrera a “La Vanguardia”. Alhora, ens explica que les beques també s’acaben i que el mercat periodístic espanyol està saturat, “cal anar venent els teus temes i obrin-te camí a poc a poc. Si tens una bona ploma i tens gent que et recomana pots anar avançant, però el que m’interessa a curt termini és poder estar en un diari escrivint”.

Davant la pregunta de si li interessaria treballar dins el món televisiu o radiofònic ens comenta que no els ha provat mai, però que el que sí que té clar és que vol escriure i, si pot ser, dins l’àmbit cultural.

La prioritat d’en Jordi és la literatura, la música i el cinema,

“cada copestic més boig, ho escolto tot i lleigeixo tot i acabes ben boig. És realment el que m’agrada. El que vull és fer-me un lloc en el món dels mitjans escrits i de mica en mica poder tenir estabilitat laboral, ja que sempre estàs en moments d’impàs i acaben cansant, però cal tenir molta paciència i constància, no es pot abandonar, cal mantenir la il·lusió per escriure i anar plantejant coses, si les agafen bé, si no, mala sort”. En Jordi insisteix en el fet que és molt difícil guanyar-se la vida fent exclusivament col·laboracions i la gent que actualment es dedica a això ha hagut de patir molt per aconseguir-ho.

En Jordi, somrient perquè no s’acabava de fer la idea que per aquesta vegada ha canviat el seu rol habitual d’entrevistador, continua dient que a llarg termini li agradaria escriure més la temàtica de ficció a través de contes o llibres, “m’agradaria intentar seguir una carrera literària!”.

Davant de la pregunta sobre un esdeveniment que l’hagi sorprès i impactat al llarg de la seva carrera professional, ens explica que va viure els atemptats de l’11 de setembre als Estats Units dins la redacció d’un diari. “Va ser com un màster accelerat de Periodisme, és com estar en un diari des del minut zero, el fet que passi una cosa així t’ho fa canviar tot. No havia vist mai a gent ser tan periodista com en aquell moment, normalment la gent sempre ho fa tot per rutina, però allò va ser impressionant! Jo en aquell moment estava a “Expansión”, vàrem fer un suplement especial, però bàsicament s’havia de tractar

el tema de les inversions, les borses, etc.”.

Un altre fet que valora positivament va ser l’entrevista d’un dels seus grups musicals preferits, “Los Planetas”, i cobrir a nivell periodístic dos festivals, a Benicàssim i a Sant Sebastià.

Què en deu opinar en Jordi dels corresponsals de guerra...? “Bé, ser corresponsal de guerra no m’agradaria i alhora no em sembla pas que els periodistes que es dediquin a aquesta tasca siguin herois malgrat que sí que té el seu mèrit i que hi ha gent de tot: uns fan les cròniques des de l’hotel i d’altres trepitgen molt més el terreny, però mai no m’ha agradat, mai no he tingut la vocació per dedicar-me a això. Com a molt, em veig de corresponsal en algun país, però si pogués triar, en un país europeu o asiàtic, perquè toques totes les vessants de la notícia (esports, internacional i nacional, cultura, etc.) i aquest fet et dona habilitats per fer moltes coses”.

Ens encurioseix que en Jordi ens expliqui quina és la visió que tenen els madrilenys de la gent de Catalunya i ens comenta que a Madrid molt poca gent és de la capital. “Hi ha un conglomerat de gent de molts llocs diferents, tota la gent amb la qual jo em movia era de fora i es crea una riquesa cultural i regional molt gran i, per tant, la visió que té aquesta gent és molt personal”. En Jordi pensa que sempre hi haurà l’estereotip de la persona madrilenya però que en el fons el que compta són les relacions personals.

Apa Jordi, salut i força! I ja saps què et toca! Col·laboracions al Rec Clar!

Acords destacats del Ple municipal

■ L'Ajuntament de Vidreres, en les sessions plenàries celebrades entre juliol i setembre del 2004, va adoptar els següents acords destacables:

Sessió del 27 de juliol

- Aprovació inicial de l'expedient número 2/2004 de modificació de crèdits del Pressupost vigent, per un import total de 228.913,03 euros amb càrrec al romanent líquid de tresoreria i per transferència d'altres partides.
- Modificacions de la plantilla de personal: dues noves educadores.
- Constitució de la Mesa de contractació amb caràcter permanent com a òrgan d'assistència al Ple de l'Ajuntament de Vidreres.
- Constitució del Consorci per a la protecció i gestió del massís de Cadiretes. Aprovació inicial.
- Creació d'una comissió especial d'estudi dels comptes de l'Entitat urbanística de conservació d'Aiguaviva Parc de Vidreres.
- Pla d'emergència municipal d'actuació per a incendis forestals.

Sessió del 31 d'agost

- Subsanació d'escriptura de segregació i compravenda de la unitat d'actuació número 15 Mas Flassià.
- Aprovació del compte general de l'Ajuntament de Vidreres referent a l'exercici del 2003.
- Acceptació de la donació d'una finca situada al número 40 del carrer Orient de Vidreres a favor de l'Ajuntament per part de la Sra. Carme Babot i Blanch, destinada a usos municipals per activitats educatives, culturals o socials amb el compromís de conservació de la façana actual i del nom de "Can Torronet".
- Festes locals de l'any 2005: Dimarts 8 de febrer i dilluns 5 de setembre.
- Modificació dels estatuts del Consorci Localret.

Concentració de l'11 de Setembre a Terra Negra

Com ja és tradicional, cada any per aquesta data, el passat 11 de setembre, representants dels municipis de Llagostera, Caldes de Malavella, Tossa de Mar i Vidreres, es varen reunir a Terra Negra, l'indret on conflueixen tots quatre municipis.

En concret, més de 200 persones dels esmentats municipis, comandats pels seus respectius alcalde -Lluís Postigo per Llagostera, Miquel Casas per Caldes de Malavella, Pilar Mundet

per Tossa de Mar i Àngel Teixidor per Vidreres-, s'aplegaren a Terra Negra amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya d'enguany.

Aquest any l'organització de l'esmorzar va anar a càrrec del poble de Caldes de Malavella.

Principals acords de la Junta Local de Govern

■ Els principals acords adoptats per la Junta Local de Govern de l'Ajuntament de Vidreres en les sessions celebrades entre juliol i setembre de 2004 han estat els següents:

Sessió del 2 de juliol

- Atorgament de llicències d'obres, llicències de primera ocupació, llicència de parcel·lació (Les Cases de Mas Flassià S.L.), etc.
- Sol·licitud de l'ajuda inclosa en el programa de Fons de subvencions 2004 per finançar l'obra d'instal·lació d'un ascensor a l'edifici de l'Ajuntament de Vidreres.
- Desestimació de la reclamació de responsabilitat patrimonial sol·licitada per Núria Jiménez, que va patir una caiguda al carrer Jaume Ferrer.
- Sol·licitud de connexió a la xarxa elèctrica de l'Institut d'Educació Secundària de Vidreres, consistent en 100 Kw de potència per al nou institut.
- Grup Intercultural Jamia Kafo, el pis on està instal·lada la seu de l'entitat presenta una sèrie de patologies estructurals que fan necessari el seu desallotjament.
- Denegació de la subvenció econòmica del Club Futbol Sala Vidreres, ja que l'Ajuntament ja cedeix les instal·lacions del Pavelló Municipal a les entitats del municipi que ho sol·liciten.
- Pagaments i despeses: factures del mes de juny de 2004.
- Serveis Socials: aprovació de l'acord presentat per Marta Mas.
- Club Esportiu les Rabasses: autorització per a la celebració d'una cursa ciclista infantil per diversos carrers del municipi el proper 4 de setembre.
- Saba 21 Promoció dels Valors Ambientals, suport al Ludibàsquet i Fira al carrer 2004, 1.500 euros.
- Projecte d'urbanització casc antic: aprovació de l'onzè pagament a l'empresa Gironina d'Obra Civil S.L. per un import de 32.141 euros.
- Avaluació de la llicència ambiental per a la instal·lació d'una activitat industrial de fabricació de productes de matèries plàstiques a l'empresa Plásticos González S.A.
- Permís municipal per a la instal·lació d'un local

destinat a Sala de vetlles del Tanatori Funerària la Selva S.L.

- Llicència ambiental municipal a Soler-Mas C.B. per una explotació de bestiar (Camp de la Bimarrera de Vidreres).
- Sol·licitud de la Sala d'actes municipal: presentació de l'Associació de Comerciants i Empreses de Serveis de Vidreres el proper dia 13 de juliol.
- Programa de la Festa Major del 2004.
- Calendari escolar de la Llar d'infants per al curs 2004-2005, del 15 de setembre del 2004 al 30 de juny del 2005.
- Universitat de Girona: autorització a l'Institut de Ciències de l'Educació per realitzar al gimnàs del CEIP Salvador Espriu el curs "El pallaso com a recurs expressiu a l'educació física".
- Adhesió a la proposta de creació d'un servei supramunicipal de recollida de la fracció orgànica de residus municipals (Form) d'origen animal.
- Perforació d'un nou pou d'aigua a la carretera vella de Vidreres a Maçanet, obra realitzada per l'empresa Hidroserves Guillerries S.L. i que puja a 46.038 euros, amb l'IVA inclòs.

Sessió del 8 de juliol

- Atorgament de llicències d'obres -en destaca la que consisteix en col·locar un pannel acústic a la nau existent de la Corporación Alimentaria Peñasanta-, llicències de primera ocupació, retorns de fiances...
- Planta de biomassa a Vidreres: manifestar l'interès del municipi de Vidreres per la planta que s'ha d'instal·lar a la comarca de la Selva.
- Entitats: Agrupació de Parcel·listes d'Aiguaviva Parc, festa a la sorrera el proper dia 14 d'agost.
- EDAR Aiguaviva Parc, any 2004, pressupost de 35.896 euros més IVA, sol·licitud d'una subvenció a l'Agència Catalana de l'Aigua.
- Material de la sala-teatre del Casino "la Unió": aprovació del pressupost, que puja a 588 euros.

- Aprovació del nou Pla d'emergències municipal-anual d'actuació per a incendis forestals.

Sessió del 15 de juliol

- Atorgament de llicències d'obres, llicències de primera ocupació...
- Club Olímpic Vidreres: XXII Marxa popular de l'Escarlet, subvenció de 1.081 euros.
- Serveis Socials: Sol·licitud que A.A.M. pugui assistir a les colònies Naturaventur.
- Llar d'infants: compra de material per import de 1.585 euros (13 cadires, 3 tamborets, 2 taules, 25 matalassos, 6 canviadors).
- Actuació sobre la població de coloms situats al municipi de Vidreres.
- Assessorament en acústica ambiental al municipi de Vidreres: 2.280 euros, més IVA, adequació del mapa de capacitat acústica del municipi de Vidreres, presentat per Applus.
- Modificació puntual del POUM de Vidreres al sector Mas Flassià, promogut per Antonio Macias Aguilera: denegació de la sol·licitud de modificació de la zona esportiva actual a zona d'equipaments assistencials.
- Manteniment dels extintors Fire Stock, que puja a 706 euros.
- Trasllet del mercat setmanal a partir del dijous 5 d'agost als carrers del centre municipal.
- Acusament de recepció de la sentència 2850/97 del TSJC sobre nul·litat de la llicència d'obres de pavimentació dels carrers, arranament de voreres, condicionament de rampes i accés de les màquines a les zones verdes.
- Aprovació de l'expedient de contractació de l'obra denominada "Instal·lació d'un ascensor a l'edifici de l'Ajuntament de Vidreres" i convocatòria de la licitació.
- Aprovació de la sol·licitud formulada per Joaquim Bayé per tal d'accedir a l'estudi sonomètric de l'ATO.
- Convocatòria anual d'atorgament de subvencions per a l'edició de revistes d'interès local: El Rec Clar- Diputació.
- Piscina municipal: concerts els divendres de juliol i agost, a partir de 2/4 de 12 de la nit.
- Àrees de Cultura, Educació i Medi Ambient de l'Ajuntament de Vidreres presentat pel tècnic superior de cultural, curs 2004-2005.
- Grup Intercultural Jamia Kafo: autorització ús de l'espai del pis situat sobre els Jutjats de Pau i els Serveis Socials de Vidreres.
- Festa Major 2004: aprovació del pressupost

presentat per l'empresa David Puig referit a la tarima, 78 llotges, roba, llum, parquet i suplement de roba, que puja a 7.308 euros, i del relatiu a la instal·lació d'una carpa de 20 x 15 metres, que ascendeix a 2.250 euros.

- Publicitat Pavelló 2004: aprovar el padró-llista cobratòria.
- Aprovació del padró-llista cobratòria Auto Taxis classe B 2004.
- Constitució de la mesa de contractació amb caràcter permanent com a òrgan d'assistència a la Junta de Govern Local de l'Ajuntament de Vidreres, integrada per l'alcalde o membre en qui delegui com a president, un representant d'ERC, un representant de CiU i el secretari de la Corporació.

Sessió del 23 de juliol

- Atorgament de llicències d'obres, llicències de primera ocupació, retorn de fiances,...
- Obertura de la piscina de la Goba, Junta de compensació, autorització provisional d'un any.
- Personal biblioteca municipal: Consol Pozo Ramos, auxiliar de biblioteca amb règim interí i horari laboral de 20 hores setmanals.
- Entitats: subvenció puntual de 1.000 euros per a la Setmana Intercultural de Vidreres 2004, celebrada els passats dies 14, 15 i 16 de maig, requeriment dels comptes del seu dia i aprovació del pagament.
- Saba 21, aprovació de pagaments per import de 8.000 euros pel projecte de nous jaciments.
- Confecció del programa-revista sobre les activitats culturals 2004-2005: aprovació del pressupost, que puja a 873 euros per a l'edició de 3.000 exemplars.
- Obres de remodelació del casc antic de Vidreres: 11.494 euros, obres de partides no incloses en el pressupost, connexions ramals, subministrament i col·locació de pedra de Sant Vicenç a les façanes de 3 habitatges del carrer Catalunya i col·locació del quadre de llum.
- Aprovació de la divisió de la secció 3A i la creació de la secció 4A, perquè sobrepassa el nombre de 2.000 electors.
- Obertura d'establiments innocuus sotmesos a règim de comunicació: venda de mobiliari de cuines i reformes diverses en un local del carrer Sils de Vidreres.
- Aprovació inicial del projecte d'urbanització del carrer Garrotxa.

Sessió del 29 de juliol

- Llicències d'obres, llicències de primera ocupació, retorns de fiances, llicències de segregació i reparcel·lació (98 Ha. Mas Mundet).
- Obertura d'establiments: empresa de transport de paqueteria situada a la parcel·la 221 de Terrafortuna.
- Aprovació del projecte "Nascuts per llegir", amb un cost de 1.300 euros, per a la Biblioteca municipal.
- Aprovació de factures del mes de juliol de 2004.
- Rebuts d'aigua potable d'Aiguaviva Parc: rebutjar l'oferiment de l'Agrupació de parcel·listes d'Aiguaviva Parc de pagar els rebuts a l'Ajuntament, ja que el servei el realitza la companyia Riera Cabanyes amb qui cada abonat té contractat el servei individualment.
- Servei de neteja de Mas Flassià: inici del procediment negociat.
- Centre Cívic Municipal: extensió dels descomptes a usuaris residents al municipi de Vidreres a la resta d'usuaris del centre.
- Programa Festa Major 2004: aprovació del pressupost presentat per l'empresa Semgraf, que puja a 3.725 euros.

Sessió del 5 d'agost

- Llicències d'obres, modificació de la liquidació de la llicència d'obres del Camp de la Bimanera de Vidreres, llicències de primera utilització, retorns de fiances.
- Sol·licitud de documentació: lliurament de sol·licitud de l'acord de 27 de juliol de 2004 sobre els comptes de l'Entitat urbanística de conservació d'Aiguaviva Parc, autoritzar la consulta de l'expedient.
- Acceptació d'una subvenció de la Diputació de Girona destinada a l'adequació del camp de futbol d'entrenament.
- Obertura d'establiments innocus: venda de material esportiu al carrer Santa Maria, número 1.
- Pagaments i despeses Sporting Vidrerenca: 900 euros.
- Correbou: servei d'ambulància del correbou dels dies 4 i 5 de setembre d'enguany, 355 euros.
- Lloguer d'un pou a Julia Pagés per un preu de 1.495 euros, renovació per un any.
- Piscina Aiguaviva Parc: requeriment per al restabliment del lloc de socorrista.

Sessió del 13 d'agost

- Llicències d'obres, atorgament de permís municipal ambiental al Tanatori Funerària La Selva S.L.

situat al número 95 del carrer Costa Brava de Vidreres, llicència de parcel·lació,...

- Requeriment de la documentació per a la convocatòria de subvencions adreçades als ens locals i destinades a la implantació de plans de protecció civil.
- Acceptació de les ajudes i normatives del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya.
- Programa de manteniment de lleres públiques 2004-2205, davant l'Agència Catalana de l'Aigua, 43.848 euros.
- Aprovació definitiva del projecte de pavimentació del camí d'accés al parc de bombers i aprovació de l'expedient de contractació de l'obra, amb un valor de 89.355 euros.
- Aprovació definitiva del projecte de pavimentació del camí de Terrafortuna a Monbarbat i aprovació de l'expedient de contractació de l'obra, amb un valor de 89.159 euros.
- Aprovació de l'expedient de contractació de l'obra de construcció d'una nau per a la brigada municipal, amb un valor de 469.074 euros.
- Autorització de diversos guals permanents.
- Compra d'una fregadora mecànica a l'empresa Quimaq S.A. per un import de 4.960 euros més IVA.
- Vist l'informe de l'educadora social Agnès Martí, s'acorda el pagament de 1.170 euros en concepte de beques del Casal d'estiu 2004.
- Lloguer de grups electrògens a l'empresa Guimerà S.A.
- Nomenament de Salvador Blanco Porras com a membre del Cos de Vigilants.
- Instal·lació a la Llar d'infants d'una cuina nova, adquirida a l'empresa Confred per 18.936 euros.

Sessió del 27 d'agost

- Llicències d'obres, llicències de primera ocupació, retorn de fiances...
- Contractació d'un crèdit a llarg termini per al finançament de l'obra "Nau per al servei de manteniment". En concret, es formalitza amb "La Caixa" un crèdit de 180.000 euros, amb un interès igual a l'Euromibor variable més 0,15%, carència de 2 anys i termini d'amortització de 10 anys.
- Pagament de factures del mes d'agost de 2004.
- Corporación Alimentaria Peñasanta: comunicació que s'han donat de baixa dues torres de refrigeració instal·lades al número 49 del carrer Costa Brava i s'han donat d'alta dues torres noves que s'han canviat per apaivagar els sorolls que emetien les que s'han substituït.

Sessió del 2 de setembre

- Aprovació del pagament de 832 euros a l'empresa Algeco Construcciones Modulares S.L i del pagament de 1.098 euros a l'empresa Guimerà S.A. per al lloguer d'un mòdul sanitari i d'un grup electrogen, respectivament, necessaris per a la celebració de diversos actes de la Festa Major d'enguany.
- Adquisició de diverses joguines per a la Llar d'infants municipal a la cooperativa Abacus, per import de 593 euros.
- Adquisició d'armaris per al Pavelló municipal d'esports a la firma X. Sesé, per import de 650 euros.
- Contractació del pintor Raül Sacasa Garrote per pintar la senyalització viària i equipaments municipals.
- Autoritzar a l'empresa Eurogestion de Negocios S.L. la instal·lació de mòduls, rètols i banderoles publicitàries a la Goba.

Sessió del 16 de setembre

- Llicències d'obres, llicències de segregació i

reparcel·lació, llicències de primera utilització,...

- Obertura establiments: un locutori regentat per Jeng Alfusalney al carrer Narcís Monturiol, número 34 àtic.
- Ajuts socials presentats per l'Àrea de Benestar Social del Consell Comarcal de la Selva corresponent a material escolar de diverses famílies del municipi i que pugen a 966 euros.
- Contractació de l'empresa J. Alemany SCP per fer un tractament fitosanitari per combatre la processionària del pi a la zona de Mas Flassià, Pineda d'en Mazó i escola Sant Iscle, per un import de 1.966 euros.
- Adhesió a la campanya de dinamització cultural a les biblioteques que promou la Diputació de Girona.
- Autorització a l'Associació de Comerciants i Empreses de Serveis de Vidreres per a l'organització de la Festa del cava i del salsafí el proper 10 d'octubre, i comunicar-li la col·laboració de l'Ajuntament.

Concurs de la cuina del salsafí

■ Els membres del jurat del Concurs de la cuina del salsafí varen degustar tots i cadascun dels plats que es varen presentar al concurs el passat 10 d'octubre i dins els actes de la Festa del cava i el salsafí.

L'esmentat jurat estava compost per les següents persones:

- Jaume Fàbrega, professor i assessor de gastronomia, popularment conegut a través de les seves col·laboracions en diaris i televisions. És un expert gastronòmic.
- Josep Maria Pascual, periodista del Punt.
- Glòria Celis, presidenta de l'Associació de Comerciants i Empreses de Serveis de Vidreres.
- Àngel Teixidor, alcalde de Vidreres.
- Francesc Baltrons, cap de cuina i expert gastronòmic.
- Maria Pol, representant de les cuineres de Sils.
- Carles Mallart, regidor

de Comerç, Consum i Turisme de l'Ajuntament de Vidreres.

Els plats i les persones guanyadores del concurs, que va ser d'un elevat nivell i molt i

- molt competitiu, varen ser:
- Quant a la presentació, el plat número 22, de Montse Pujol, anomenat "Púding de salsafins, amb llió de mermelada i fruits de tardor".
- Respecte a l'originalitat, el plat número 8, de Dolors Canyet, anomenat "llobregants i salsafins farcits".

- Pel que fa referència al plat tradicional, el premi va ser per al plat número 5, de Joan Sureda, amb el títol "Ànec amb salsafins".
- I com a consideració del jurat, el plat número 13, d'Eduard Adrobau i Lluís Miquel Hierro, anomenat "Bombons amb salsafins".

Reflexions des de l'oposició

■ Aquesta vegada en lloc de fer un escrit hem pensat que seria més efectiu seguir el lema "Val més una imatge que mil paraules".

REGIDORS DEL PSC A L'OPOSICIÓ

A l'abocador de brossa vegetal s'hi troba de tot.

Les voreres no estan suficientment cuidades.

Les construccions urbanes es deterioren.

No és la millor imatge per un poble.

La deixadesa genera deixadesa.

La pinassa s'acumula.

Festa del cava i el salsafí

El dia 10 d'octubre del 2004, a la Plaça de Lluís Companys de Vidreres, es va procedir a la votació de presentació i originalitat del salsafins, concurs que va aplegar 25 famílies de Vidreres i entorn dins la Festa del cava i el salsafí.

REGIDORIA DE COMERÇ,
CONSUM I TURISME DE
VIDRERES

A la fotografia, Glòria Celis, presidenta de l'Associació de Comerciants i Empreses de Serveis de Vidreres, i Àngel Teixidor, alcalde de Vidreres, deliberant entorn de les cassoles.

Es calcula que més de 1.500 persones varen desfilar al llarg del dia pels estands de la Festa del cava i el salsafí.

Al Casino "la Unió" es va fer el curs bàsic d'enologia. Es va

presentar el logotip de l'Associació de Comerciants i Empreses de Serveis de Vidreres, que és una bossa amb dues "V" com a nanses, que simbolitzen la compra al nostre poble amb l'eslògan: "posa't Vidreres a la butxaca". El logotip també simbolitza l'estalvi per als vilatans, moviment de coses que entren a la bossa, s'assembla a un llaç d'una bossa de regal, és dinamisme, seriositat, negociació i estalvi.

L'Associació de Comerciants i Empreses de Serveis de Vidreres

ja compta amb més de 50 associats malgrat fer pocs mesos que funciona. A l'últim Rec Clar ja donàvem compte de la seva nova junta directiva escollida el 6 de juliol d'enguany.

Acabada la Festa del cava i el salsafí, ja s'està pensant en noves activitats i exposicions per a l'any vinent: Vidreres vol recuperar l'antiga tradició del cava que feia de la nostra vila un cas únic i especial a les comarques gironines.

Proposta i aprovació de circulació i aparcament del nucli antic de Vidreres

El passat 9 d'agost, al Casino "la Unió", es va reunir als veïns de Vidreres, que hi varen acudir en nombre de 84, per deliberar i votar les diferents alternatives de circulació i/o aparcament de la zona del nucli antic del poble, amb les següents propostes i resultats

Possibles aparcaments en zona blava

- 1- Davant del bar Strada (10 aparcaments)
- 2- Carrer Costa Brava (16 aparcaments)
- 3- Carrer Pau Casals (23 aparcaments)
- 4- Carrer Catalunya (20 aparcaments)
- 5- Aparcament carrer Doctor Deulofeu (20 aparcaments)

Propostes

- 1- Aparcament en zona blava i circulació a tots els carrers esmentats anteriorment.
- 2- Aparcament en zona blava a tots els carrers esmentats abans, excepte el carrer Catalunya. Circulació a tots els carrers.
- 3- Aparcament en zona blava davant del bar Strada, carrer Costa Brava i aparcament del carrer Doctor Deulofeu. Només circulació pels carrers Pau Casals i Catalunya.
- 4- Aparcament en zona blava davant del bar Strada, carrer Costa Brava i aparcament del carrer Doctor Deulofeu. Els carrers Catalunya i Pau Casals serien de vianants.

Resultats votacions

- En blanc: 3 paperetes
- Opció 1: 22 paperetes
- Opció 2: 10 paperetes
- Opció 3: 3 paperetes
- Opció 4: 46 paperetes

Cal destacar que la trobada va ser presidida per l'alcalde Àngel Teixidor, assistit per diversos regidors de l'Ajuntament de Vidreres.

La Diada Nacional de Catalunya d'enguany

Com ja és tradicional, amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya, el passat 11 de setembre es va celebrar a la vila de Sant Hilari Sacalm l'acte d'homenatge al general

Moragas, patriota que va defensar Catalunya al 1714. Representants d'un total de 46 entitats de la Selva i de diversos ajuntaments de la comarca es varen aplegar davant del monument que porta el nom de l'esmentat patriota per tal de fer una ofrena floral. L'Ajuntament de Vidreres va estar representat pel seu regidor Carles Mallart.

Creixement de Vidreres

Per tal de d'ampliar la participació a la revista local El Rec Clar, des del Consell de Redacció s'ha decidit que el debat esdevingui una nova secció permanent. A cada número s'hi proposarà una pregunta d'actualitat que tingui relació amb el terme municipal de Vidreres i on la gent pugui manifestar la seva opinió. Així, es busca obtenir una revista oberta al poble de Vidreres per tal de recollir diversos punts de vista sobre la qüestió formulada.

ANNA I EVA VIADER

En el segon debat la pregunta proposada és la següent: Creus que el poble de Vidreres creix massa de pressa?

MIQUEL BORRELL OLIVERES

"Crec que el creixement és inevitable i que intentar aturar-lo és impossible".

JAUME MERCADER GALAN

"Crec que és bo que creixi, però amb una sostenibilitat".

JOSEP MARIA FONT BRUGUÉ

"El creixement està bé i és pro grés, però respectant l'entorn i l'autenticitat del poble".

JOANA LIÉBANA MUÑOZ

"Creix molt en sentit de població, però en qüestió de feina per treballar el jovent no creix, queda estancat i tothom treballa fora. Si creix en població també hauria de créixer en indústria. És un poble dormitori".

LLUÍS CAMPMAJÓ CAÑET

"Sí, crec que creix massa i no m'agrada que creixi tant perquè fins ara ha estat molt cohesionat i podria perdre l'esperit de poble. A mi m'agrada caminar pel poble i conèixer i saludar tothom".

ESTEVE FERNÁNDEZ LIÉBANA

"Sí, creix molt en quantitat però no en qualitat. Falten serveis. Falta oferta de necessitats quotidianes. Per molts a assumptes t'has de desplaçar fora del poble".

OSMAN DUCRUE

"Sí, m'agrada que creixi perquè coneixeré més gent, hi haurà més feina i hi haurà més possibilitat de tenir papers".

JAUME RAURICH FERRER

"Sí, m'agrada que creixi perquè és senyal que hi ha vida. I és un poble que dóna bon exemple, si la gent ve és per alguna cosa".

JUDITH TUSCÀ VIDAL

"Sí, m'agrada veure créixer el poble, però sempre que la gent s'integri adequadament i amb igualtat".

ALBA MASSÓ COST

"Sí, m'agrada veure gent pel poble, per conèixer-la i relacionar-m'hi".

JOAN SAGRERA RIERA

"El creixement actual crec que és favorable, ara bé, si creixés en molta quantitat potser perdria el perfil de poble que és l'adient que hem de tenir".

ENRIC VIADER DEULOFEU

"Sí, però potser massa de pressa; principalment en gent, en construcció i en general en tot".

Obres de remodelació del centre del poble

Encara que les obres de remodelació del centre de Vidreres continuen executant-se, ja ens podem fer una idea força aproximada de la nova imatge que tindrà el nucli urbà del nostre poble, atès que a hores d'ara ja s'han acabat alguns treballs d'urbanització.

I Jornades de medi natural de la Selva

RAÛL VALLS

Els passats 3 i 4 de juliol, organitzades per la Fundació Emys, el Col·lectiu Bisaroca, ADEPAR i el mateix Ajuntament, Riudarenes va acollir les primeres jornades de medi natural de la Selva. Diferents ponències varen abordar la riquesa i diversitat d'una comarca que en un espai relativament petit reuneix una gran varietat molt important d'ecosistemes i espècies. A aquesta diversitat biològica es correspon també una gran diversitat paisatgística: des dels espais litorals fins als ambients subalpins del Montseny, passant per indrets més típicament selvatans: les ondulades planes de camps, arbredes i boscos de ribera que caracteritzen el centre i est de la comarca. Les jornades es van proposar els següents objectius:

- Donar a conèixer el patrimoni natural de la comarca
- Evidenciar l'estat de conservació en què es troba
- Proposar mesures de gestió i protecció

Nascudes amb afany de continuïtat varen comptar amb la presentació de diferents ponències que varen repassar la riquesa, paisatgística, faunística i botànica de la comarca, la importància

del manteniment de les seves rieres i basses per a la biodiversitat i una interessant taula rodona que des de diferents punts de vista (ecologistes, científics, propietaris forestals, pagesos,...) varen abordar les problemàtiques al voltant de la gestió i conservació d'aquest ric patrimoni natural. En aquest sentit, gran part del ponents i participants es varen fer ressò de les importants amenaces que planen sobre la Selva i el seu paisatge en forma de nous projectes de comunicacions (eix transversal, TGV, etc.), parcs temàtics, noves urbanitzacions, usos abusius del aigua, etc. i de la necessitat que la gent s'organitzi per posar fre a allò que sense formar part de les seves necessitats amenaça el seu entorn i la seva qualitat de vida. Les jornades també varen comptar amb la participació de Jordi Sargatal de la Fundació Territori i Paisatge, i la institucional de Gabriel Jover, delegat de medi ambient de la Generalitat i de Jordi Gironès, alcalde de Riudarenes. Les jornades varen concloure amb una sortida naturalista pels estanys de Sils i altres paratges de Riudarenes.

Tot plegat, una interessant experiència de la qual esperem continuïtat i que esperem que un any o un altre pugui ser organitzada també a Vidreres.

Pregó de la Festa Major de Vidreres 2004

El pregó de la Festa Major de Vidreres d'aquest any va anar a càrrec de l'actor Jordi Sánchez, el popular Lopes de la sèrie de TV3 "Plats bruts", que des de molt petit cada any passa temporades a la casa que els seus avis tenen al nostre poble.

A més d'explicar amb molt d'humor com van proposar-li fer el pregó mentre aquest estiu estava de vacances a Menorca i de comentar una sèrie de situacions força còmiques amb què es troben els actors que surten a la televisió, sobretot quan se'ls vincula o se'ls confon amb altres companys de feina, en Jordi Sánchez es va referir a bastament a Vidreres.

Tot seguit reproduïm la part del pregó d'en Lopes que fa referència al nostre municipi:

"I què us puc dir jo de Vidreres?"

Doncs que Vidreres és, per a mi, un lloc entranyable, on vaig venir quan era molt petit, de forma gairebé casual.

El consogre del meu avi, en Tiago Rovira, que havia nascut aquí, un trompeta de l'orquestra Plateria, un dia li va ensenyar el poble a l'avi Mateu, i el poble li va agradar tant al meu avi que s'hi va fer una caseta per venir-se a jubilar amb la meva àvia, l'Assumpta. I aquí van estar venint durant 25 anys, o més, tots els estius i totes les primaveres, des que jo ho recordo.

D'això ja en fa 35 anys aproximadament. Ja tenim una edat.

És clar, jo, de Vidreres, me n'he endut sempre la part bona. No hi he viscut i, sobretot, no hi he treballat. I, per tant, no hi he tingut els problemes del dia a dia que tothom que viu en un lloc es pot trobar.

El record del poble, com us podeu imaginar, és totalment lúdic.

A Vidreres hi he vingut sobretot a trobar-me amb la família.

I també, quan he sigut més gran, hi he portat els amics. Els de "Plats bruts" i d'altres. Em falta l'Anna Maria Barbanys, la Carbonell, que sempre està molt ocupada entre Madrid i Barcelona. No hi ha vingut mai.

Però el Joel i la Mònica hi han estat diverses vegades. I quan he tingut funcions a prop d'aquí hi he portat tota la companyia. Hem tornat a desplegar plegatins... i hem dormit i hem menjat com enlloc.

I us asseguro que quan a "Plats bruts" feiem algun comiat de temporada, els fuets de "Cala Creixença" i de molts altres llocs corrien per la televisió i tenien molt d'èxit. De fet, a la sèrie nova "L'un per l'altre" sempre que mengem fuet me'l demano d'aquí; perquè no es pot comparar.

La nostra casa de Vidreres, francament, és una casa no gaire gran, la veritat, on ens trobàvem els avis, els cosins, els tiets... I on el desplegament de plegatins ha estat sempre la tònica general. O sinó ja em

diràs tu com enquibir en una casa de 70 metres quadrats 10 o 12 o, de vegades, més persones.

A Vidreres hi he vingut a celebrar sants i aniversaris, a fer vacances, a anar amb bicicleta i a passejar. I a dormir molt. Molt. I a tenir crisis d'adolescència, que també les vaig tenir per aquí. I a menjar cargols, i xai, i all i oli. I totes aquelles coses bones que fan pujar el colesterol i et foraden la cartera però t'alegren l'esperit i la moral i et fan dormir millor.

Aquí vaig comunicar a la meua família que volia provar de ser actor. I ho vaig provar i ho vaig ser.

I aquí vaig escriure la primera obra de teatre que vaig representar professionalment: "Mareig".

I des de llavors que em dedico a fer el pamplines pels escenaris. Així que passar per Vidreres, ja us ho diré, no m'ha anat malament.

És clar que al poble tampoc no li ha anat malament. No es pot dir precisament que sigui un

poble...

- O que hagi anat a menys.
- O que la gent jove se n'hagi anat del poble. Més aviat en ve de gent.
- O que el turisme l'hagi fet malbé com altres pobles, sobretot de la costa, que tots coneixem.
- O que no hagi crescut molt, moltíssim. La meva casa era la punta del poble quan vaig arribar i ara gairebé queda al mig.
- O que no sigui un poble on els carrers de terra, primer van ser de granit i ara de llambordes. Per cert, de les cares, de les bones. Francament, no podem dir que després de l'esforç el poble no faci goig i estigui més viu que mai.

Per cert, abans d'acabar, m'agradaria fer-vos una invitació, no fos que me n'oblidés:

Si alguna vegada us fa gràcia veure com es grava un episodi dels nostres, de "L'un per l'altre", això sí, perquè "Plats bruts" ja s'ha acabat, a partir del gener serem a la tele, i hi sou convidats.

Vosaltres poseu l'autocar, la tele posa els entrepans i el cava, i els actors farem el que podrem.

És una invitació del tot sincera, i el meu telèfon el té l'Àngel, l'alcalde.

I només em resta dir-vos una última cosa, companys:

En el temps que fa que sóc per aquí, al poble li ha passat una cosa que no passa a molts llocs:

- Vidreres s'ha fet gran!
- I s'ha fet xula!
- I s'ha fet guapa!

Així que felicitats, us espero a TV3, i bona festa major. Un petonàs per a tothom".

Programació del cicle Tardor de Teatre 2004

Els mesos d'octubre i novembre d'enguany es representaran a Vidreres un total de cinc espectacles teatrals programats dins el cicle Tardor de Teatre 2004, organitzat pel Grup Teatral Vidrerenc amb la col·laboració de l'Ajuntament de Vidreres i la Diputació de Girona.

Tots els espectacles teatrals es duran a terme els diumenges a partir de 2/4 de 7 de la tarda i el preu de les entrades, que es podran adquirir una hora abans a les taquilles del mateix teatre, serà de 6 euros, excepte per a jubilats i menors de 10 anys, que només hauran de pagar 4 euros.

En concret, les representacions que tindran lloc dins el cicle Tardor de Teatre 2004 són les següents:

Data	Companyia	Espectacle
17 d'octubre	El Mirall, de Blanes	"Federico Gore Lorca"
24 d'octubre	Benet Escribà, de Sant Feliu de Guíxols	"Préssec amb almívar"
31 d'octubre	Teatre Cassanec, de Cassà de la Selva	"Dinar negre"
7 de novembre	Teatre Xiroia, de Blanes	"Entre mujeres"
14 de novembre	El Safareig, de Salt	"La tempesta"

Vidreres supera els sis mil habitants

El cens de població de Vidreres a 15 de setembre de 2004 era de 6.053 persones, de les quals 3.170 eren homes i 2.883 dones, segons les dades del Padró municipal d'habitants. La població de Vidreres ha augmentat de 121 persones els últims tres mesos, ja que el passat 16 de juny, un cop regularitzat i actualitzat el Padró municipal, el cens de població era de 5.932 habitants.

Sortida a Barcelona per anar a teatre

La Penya Blaugrana de Vidreres ha tornat a organitzar una sortida en autocar per anar a teatre a Barcelona el dia 7 de novembre d'enguany.

L'obra escollida és "Mar i Cel", basada en l'obra d'Àngel Guimerà, i el preu del viatge i l'entrada és de 34 euros per als socis de la Penya i de 36 euros per als no socis.

Inscripcions a: Foto Albert fins el 23 d'octubre

Nou curs al CEIP Sant Iscle

CEIP SANT ISCLE

Ja hi tornem a ser, comença un nou curs. Els nens i nenes es retroben amb els companys i companyes, arriben nous mestres, hi ha nous llibres i materials, i tenim aquella incertesa de com anirà tot.

Se senten alguns plors a educació infantil i potser també a cicle inicial, es presenten nous alumnes als diferents cursos i d'altres no hi són perquè han canviat d'escola.

Aquest any hem crescut molt, hi ha més de 370 alumnes, tenim tots els cursos desdoblats, menys

el cinquè, però ja en són 28, i qui sap si no n'arribarà algun més.

Però aquest no serà un curs més. Hi ha el compromís per part de l'Ajuntament que es farà l'escola nova i tots esperem que es faci realitat ben aviat, ja que l'escola se'ns ha quedat petita i no tenim espai per fer desdoblaments, ni per a la biblioteca, etc.

Finalment tenim més novetats, en Josep Serra ja no és director de l'escola, i volem agrair-li a ell, i a totes les persones que l'han acompanyat en tots els seus anys a direcció, la feina

feta i la seva empena i predisposició a col·laborar en totes les activitats realitzades, **MOLTES GRÀCIES**. Des del claustre, a més, volem també donar tot el nostre suport a la nova directora, la Maria Àngels Estiu i al seu equip, perquè continuïn treballant com fins ara.

Ara sona la música i les files comencen a moure's, una desfilada que ens és familiar, però cada nou curs és especial.

Si voleu saber més coses de la nostra escola podeu visitar la nostra plana web: www.xtec.es/ceip-santiscler-vidreres/

Comença un nou curs al CEIP Salvador Espriu

CEIP SANT ISCLE

CLASSE DELS CAVALLETS DE MAR - P3

Hola! Nosaltres som els nens i nenes més petits de l'escola, els de P-3. Aquest any som poquets, dotze: en Pol, la Núria, la Mariona, en Quim, la Clàudia, la Júlia, l'Albert, la Sara, la Mar, l'Anna, en Mauro i la Paula.

La nostra classe és la dels cavallets de mar i la tenim plena de cavallets de tots colors. Ah! I també sabem una cançó que parla d'aquest animaló tan petit.

Tenim moltes ganes d'aprendre coses, de jugar, de pintar, de cantar, de fer sortides... i moltes coses més.

Molts petons rodons de tots els cavallets. Adéu.

CLASSE DELS PINGÜINS - P4

Hola! Nosaltres som la classe dels pingüins i tenim quatre anys. Som 27 nens i tenim dues senyoretes, la Sònia i la Montse.

Estem molt contents perquè ja ha arribat la tardor i menjarem fruites cada tarda.

Ens ho passem molt i molt bé.

CLASSE DELS DOFINS - P5

Els nens i nens de P-5 som la classe dels dofins. Som 25 nens i nenes i tots som molt amics. I ens ho passem molt bé!

Tenim la mateixa senyoreta que el curs passat, i una senyoreta nova de música que es diu Anahí.

A tota la classe ens agraden els animals.

CLASSE DE PRIMER

A primer som 25, 12 nenes i 13 nens. Una de les nenes és nova, la Lena. La nostra senyoreta es diu Assumpta.

Cada matí escrivim la data a la llibreta i ja fem deures i els apuntem a l'agenda. Treballem molt i ja no fem pati a la tarda. Tenim llibres de català, castellà, matemàtiques i estudiem anglès.

Tenim un estoig de colors, i retoladors nous i una carpeta de plàstic amb un portafolis i una maleta molt gran. Tenim també una carpeta arxivadora gran amb separadors de colors.

A la classe tenim penjat un cuc gegant que té cent peus i un horari de colors, el color verd és el coneixement del medi i estudiem els horts.

Tenim set plantes i un armari ple de jocs per als dimecres quan fem racons.

CLASSE DE SEGON

Som els nens i nenes de segons. Som 22, 9 nens i 13 nenes, quasi tots tenim 7 anys.

A final del curs passat va venir un nen nou que és de Xile, entre tots li hem ensenyat a parlar en català. Ja sap dir moltes paraules.

Aquest curs hem començat a fer anglès i ens agrada molt. També ens agrada molt fer racons.

A l'octubre anirem a les illes Medes i pujarem al Nautilus.

A final de curs anirem de colònies. Ens agrada molt anar-hi perquè sempre ens ho passem molt bé.

CLASSE DE TERCER

Som la classe de tercer i aquest és el primer any que fem Cicle Mitjà. Som 25 alumnes, 8 nenes i 17 nens. Ha vingut un nen nou, en Jan.

Tenim un tutor que es diu Xevi. Fem tres sessions d'anglès a la setmana i hem començat a fer servir llibretes. Ara també fem socials i naturals. Aquest curs només fem 20 minuts de pati.

CLASSE DE QUART

Som la classe de quart, som 9 nens i 16 nenes.

La nostra senyoreta es diu Cristina i ens ensenya moltes coses que ens agrada aprendre.

Als nens de la nostra classe els agrada molt jugar a futbol i a les nenes els agrada molt ballar, i a tots ens encanten els programes d'animals que fan a la televisió perquè ens agrada descobrir coses noves.

Això sí, també hem de reconèixer que ens agrada molt xerrar, almenys això és el que ens diuen les senyoretetes!

CLASSE DE CINQUÈ

Som els nois i noies de cinquè. Aquest any comencen Cicle Superior. A la classe som vint-i-sis: onze nois i quinze noies i tenim una companya que ha vingut de Terrassa; és la Jennifer.

Estem estudiant Catalunya i ens intercanviarem postals amb escoles de totes les comarques. També ens escriurem amb els alumnes romanesos del projecte Comenius.

Ara que ja som més grans, juntament amb els companys i companyes de sisè, podrem preparar els jocs de la castanyada.

CLASSE DE SISÈ

Som els nois i noies de sisè. Som vint-i-cinc: 10 nois i 15 noies. Aquest curs ha vingut una noia nova, la Nona, que és romanesa.

Tenim moltes ganes d'aprendre, de riure, de passar-ho bé i d'aprovar-ho tot.

Estem molt animats perquè: pel febrer anirem de colònies a Camprodon, a esquiar!, durant el curs muntarem una obra de teatre per a la "Mostra de teatre de l'escola", el tercer trimestre participarem, per primer cop, en "L'English Day" i també perquè, com que som els més grans, som els encarregats de presentar tots els actes i festes que se celebren a l'escola.

Alumnes al pati de l'institut el primer dia de classe.

L'entrada a l'institut

IES DE VIDRERES

El dia 15 de setembre vàrem iniciar el curs 2004-05 amb una sorpresa per a tots, de bon matí hi havia les càmeres de TV3 filmant l'arribada dels alumnes al centre. Durant el matí varen visitar les obres del nou institut i van estar fent preparatius per poder transmetre en directe el minut de silenci i la lectura del manifest per l'atemptat de Beslan. Sens dubte, el 15 de setembre no és viscut igual per tothom. Per a alguns significa retrobar els vells amics, tornar a la vida de l'estudiant (deures, exàmens...), per a altres és començar en un centre

nou amb professors i companys nous. Tot seguit, tenim les paraules de l'Helena Xirgu, alumna de 1r d'ESO que ens dóna la seva visió.

"Deixant enrere molts bons records del col·legi Sant Iscle, començo una nova etapa de la meua vida d'estudiant a l'IES de Vidreres.

Ja m'havien explicat més o menys com seria: professors per a cada assignatura, companys i companyes nous... Però realment quan me n'he adonat ha sigut durant la primera setmana d'institut.

He conegut nois i noies que no eren de cap dels col·legis de Vidreres.

He vist que cada professor té una forma diferent

El racó de la biblioteca

GEMMA CIURÓ SOLER BIBLIOTECA JOAN RIGAU I

SALA

No voldria deixar passar l'oportunitat de dedicar aquest petit racó de la biblioteca al record de l'Irma.

Amb ella vaig poder compartir l'alegria del naixement d'una filla i el dolor de la pèrdua d'un ésser molt especial. Són poques les persones que he deixat al càrrec d'aquesta feina que tant estimo. En totes elles he intentat trobar l'amor pels llibres, la inquietud pel saber, l'honradesa, l'amabilitat i la seriositat. No és fàcil reunir tots aquests aspectes en una mateixa persona. L'Irma va desenvolupar dignament una feina que no és fàcil. Hi va posar tota la il·lusió, l'esforç, la intel·ligència i la simpatia que la caracteritzaven.

Moltes gràcies Irma per haver-te creuat en el camí de la meua vida i haver donat a la nostra biblioteca el plaer de gaudir-te.

Un petó.

d'ensenyar, de tractar-nos, d'exigir-nos. Però precisament són aquests canvis els que em creen més expectatives, nous horitzons, igual que li passava a la formiga Piga que volia veure què hi havia més enllà d'anar arran de terra amb les seves companyes.

Igual que a primària he viscut molt feliç la meua infantesa, ara que a l'IES iniciaré l'etapa de l'adolescència que em durarà fins que acabi el segon de batxillerat, espero que també la pugui viure amb il·lusió, amb ganes i feliçment.

Però tot comença en què, tant alumnes com professors sapiquem conviure tal com ens ho va posar un professor amb lletres molt grosses a la pissarra -amb respecte.

Aquests primers dies d'estar a l'institut m'he adonat que en moltes de les assignatures hi ha respecte

Lectura del manifest per les víctimes de Beslan a càrrec d'una alumna de batxillerat.

entre nosaltres i el professorat, amb alguna excepció que necessita millorar en aquest sentit, tant per part nostra com del professor per posar ordre.

Una cosa que em fa gràcia és que a l'hora del pati s'han format grups: uns que juguen a futbol, uns altres a bàsquet, nosaltres que estem assegudes totes en un banc i uns altres que estan asseguts en un altre banc.

Em pensava que canviàriem més de classe i que em costaria habitar-m'hi; però no ha estat així, els canvis són molt pocs.

Bé, per acabar, només diré que és clar que hem passat de ser els més grans a ser els més petits".

Jéssica Soto en la prova de salt de perxa celebrada a Sant Celoni.

Resultats de les atletes vidrerenques

■ Els resultats de les atletes vidrerenques en la recta final de la temporada han estat molt satisfactoris.

Jéssica Soto, campiona d'Espanya

L'atleta vidrerenca Jéssica Soto (Girona-Costa Brava) es va proclamar campiona d'Espanya de salt en perxa amb un millor salt de 3 metres en el Campionat d'Espanya Escolar, organitzat pel Consejo Superior de Deportes (CSD) i celebrat a Pontevedra. Una setmana després, en el Campionat d'Espanya Cadet (Federat), celebrat a Huelva els dies 3 i 4 de juliol, la Jéssica es classificà en 6a posició amb un salt de 2'80 metres.

Jéssica Soto, juntament amb l'altra atleta vidrerenca, Ester Sesé (Girona-Costa Brava), participaren també en el Campionat de Catalunya

Cadet de pista a l'aire lliure celebrat a Manresa. En aquesta competició, Jéssica Soto es proclamà subcampiona de Catalunya en la prova de salt

amb perxa amb un millor salt de 2'70 metres, mentre que Ester Sesé es classificà en una meritòria 6a posició en la prova dels 3000 metres marxa

Gemma Masnou a la final dels 3000 metres obstacles del Campionat d'Espanya absolut celebrat a Almeria.

amb un temps de 18'29"47.

Elvi Sáenz, Bàrbara Ramon i Gemma Masnou al català absolut

Les atletes vidrerenques Elvi Sáenz i Bàrbara Ramon (Girona-Costa Brava) i Gemma Masnou (Joventut Atlètica Sabadell) participaren el passat dia 17 de juliol en el Campionat de Catalunya absolut de pista a l'aire lliure disputat a Sabadell en les proves de salt d'alçada i de 3000 metres obstacles respectivament. Elvi Sáenz va quedar segona i va obtenir d'aquesta manera el subcampionat català, en la prova de salt d'alçada amb un millor salt de 1'65 metres. Mentre que en la prova del 3000 metres obstacles, Gemma Masnou finalitzà en 1a posició i va obtenir el títol de campiona de Catalunya absoluta amb una marca de 10'36"84 i Bàrbara Ramon es classificà en una meritòria 5a posició amb un registre de 11'32"66, aconseguint la seva millor marca personal de la temporada.

Bàrbara Ramon a l'estatal promesa

Bàrbara Ramon participà també en el Campionat d'Espanya promesa celebrat a Vitòria (País Basc) els dies 10 i 11 de juliol, on es classificà en 9a posició en la prova dels 3000 metres obstacles, parant el cronòmetre en 11'40"80.

Gemma Masnou, internacional amb Catalunya i finalista a l'estatal absolut

Gemma Masnou (JAS) participà el passat dia 9 de juliol, formant part de la selecció catalana absoluta, en l'encontre internacional d'atletisme entre Portugal-Finlàndia-Catalunya celebrat a l'estadi olímpic Lluís Companys de Barcelona, on es classificà en 4a posició en la prova dels 2000 metres obstacles, amb una bona marca de 6'40"36 (registre que suposa la 2a millor marca espanyola de la distància).

El dia 21 de juliol participà en la prova dels 1500 metres lliures del Meeting internacional d'atletisme celebrat a Mataró, on finalitzà en 3a posició establint amb 4'27"24 la seva millor marca personal en aquesta distància.

Finalment, Gemma Masnou participà el dia 1 d'agost en el Campionat d'Espanya absolut celebrat a Almeria, en la prova dels 3000 metres obstacles, on es classificà en una molt meritòria 5a posició amb un registre de 10'26"61 (molt a prop de la seva millor marca personal i rècord gironí de 10'26"30).

Activitats del Club Olímpic Vidreres

Gimnàstica de manteniment i correctiva

- Horaris: dilluns, dimecres i divendres, de 8 a 9 del vespre.

Escola d'atletisme

- Horaris: dilluns i dimecres, de 2/4 de 6 a 7 de la tarda.

Secció de taekwondo

- Horaris: dimarts i dijous, de 2/4 de 8 a 9 del vespre.
- Edat: a partir de 12 anys.

Les persones interessades a obtenir més informació poden telefonar de 3 a 7 de la tarda al número 972 85 14 45.

Marxa Popular de l'Escarlet- Memorial Albert Falgueras

C.O. VIDRERES

El passat dia 6 de juny se celebrà la 22a edició de la Marxa de l'Escarlet- 18è Memorial Albert Falgueras, organitzada pel Club Olímpic Vidreres. La Marxa, que tingué sortida i arribada al Pavelló Municipal Esportiu i un recorregut de 14 km, comptà amb una participació de 276 persones.

CLUB JUDO VIDRERES
 PAVELLÓ MUNICIPAL ESPORTIU
MATRICULA OBERTA
 VALE POR 3 CLASES DE PRUEBA
 "GRATUITAS"
 PARA LA PRACTICA DE JUDO
 Y/O DEFENSA PERSONAL.

Edad: a Partir de 3 AÑOS
 MASCULINO Y FEMENINO
 Dias: MARTES * JUEVES
 HORARIOS:
 de 17 :00 A 23:00 Horas

Director Técnico: Sr. Antonio Naranjo
 C. Negro 4º dan de Judo y Instructor en
 Defensa Personal Policial.
 Teléfono: Móvil: 606215278

Club Voleibol Vidreres

JOSÉ LUIS FERNÁNDEZ. PRESIDENT DEL CLUB VOLEIBOL VIDRERES

Ara fa 5 anys, precisament al setembre del 1999, una colla d'amics vàrem crear el Club Voleibol Vidreres, simplement volíem fer un esport en el qual la condició física i les inclemències del temps no fossin un obstacle per poder practicar-lo, i el voleibol reunia aquestes condicions, així que vam fer l'equip masculí (l'any vinent segurament tornarà a competir) i ara continuem amb l'equip sènior femení, que ja fa quatre temporades que competeix per les terres catalanes.

Doncs bé, d'aquest equip us volíem parlar, ja que ara mateix és la força principal del nostre club. La nostra intenció és la de fer pujar aquest equip a la categoria de Territorial "A" (ara juguem a Territorial "B"), per després consolidar-nos i, per què no!,

intentar accedir a les fases d'accés a la 2a Catalana. És una feina dura i ambiciosa, però és l'objectiu que ens hem marcat per als pròxims 3 o 4 anys.

Encara que tenim jugadores d'altres poblacions (algunes han renunciat a jugar a categories més altes per poder estar amb nosaltres), la base d'aquest equip són les pròpies jugadores de Vidreres, però encara ens falta una cosa més de Vidreres: vosaltres, els vidrerencs, els vostres crits i ànims des de la grada; us volem donar a conèixer aquest espectacular esport perquè gaudiu amb nosaltres. Els nostres partits els jugarem els dissabtes a la tarda, però ja ens veureu anunciats als cartells que posem pel poble.

D'altra banda, l'altre objectiu important del nostre club és incorporar noves seccions, és a dir, si ets una noia i ja tens 12 anys i t'agradaria conèixer el nostre esport preferit, vine a veure'ns al pavelló els dimecres i divendres a partir de 2/4 de 9 del vespre o, millor, truca'ns al 636 50 85 53 (José Luis). També tenim pendent d'anar al Sant Iscle, Salvador Espriu i a l'institut de Vidreres per oferir el voleibol com activitat extraescolar, o sigui, que ens veurem aviat. Us esperem al pavelló de Vidreres

Respiri fondo

Parlarem d'un trastorn crònic que es defineix per la dificultat per respirar, amplament estès per tot el món, que afecta molta població i es manifesta amb sorolls respiratoris anormals coneguts popularment com a "pitos" o xiulets. Aquests sorolls són causats per la impossibilitat que té l'aire, tant d'entrar com de sortir dels pulmons. Parlem bàsicament de dues malalties ben conegudes per tothom com és l'asma per una banda i la malaltia pulmonar obstructiva crònica (MPOC), per l'altra, amb les seves formes més habituals, que són la bronquitis crònica i l'emfisema pulmonar.

ÀNGEL TEIXIDOR.
DOCTOR EN MEDICINA

Són dues patologies cròniques amb uns símptomes semblants, però que tenen uns trets característics propis de cadascuna que les diferenciarà. El símptoma clau és la dificultat de respirar i per això es produeixen els xiulets característics de la malaltia. Aquests xiulets es produeixen bé per la inflamació de les vies respiratòries, més pròpia de l'asma, o bé per l'augment de secreció i mucositat que es produeix en la bronquitis. En tots dos casos hi ha una disminució de la llum dels bronquis i bronquíols, com si quedessin escanyats, i per això no pot entrar ni sortir l'aire que respirem.

Sóc asmàtic ?

Sovint, els pacients, sobretot els més grans, es resisteixen a acceptar aquest diagnòstic, principalment quan la simptomatologia és molt suau. Comenten que això els ve d'un constipat mal curat o bé que el constipat els ha baixat al pit i això s'arregla amb antibiòtics o amb injeccions perquè sempre ho havien fet així.

L'asma acostuma a donar-se a la infància, a diferència de la bronquitis, que és més freqüent en l'edat adulta. Pot millorar durant la pubertat, però reapareix a l'edat adulta i en moltes ocasions ho fa junt amb la bronquitis. Per això hi ha persones que no tenen la primera evidència d'asma fins que ja són grans.

Habitualment, l'asma, té una base al·lèrgica amb ragera de nas, ploranera d'ulls, picors pel cos,

èczema, o altres manifestacions al·lèrgiques. Per aquest mateix motiu, és una malaltia que es pot manifestar en diversos membres de la mateixa família, donat que es creu que està relacionada amb factors genètics.

També és cert que aquesta malaltia és més freqüent en el món industrialitzat que no pas en països subdesenvolupats, per això creiem que la contaminació ambiental també hi està relacionada.

Asma, com ho puc conèixer?

El símptoma clau són les sibilàncies o xiulets, sobretot en els més menuts i joves. Cal recordar que la causa més freqüent de sibilàncies fins als 18 mesos és la bronquiolitis, causada per infeccions víriques, i que encara que milloren amb els tractaments anti-asmàtics a base de inhaladors, probablement no seran asmàtics quan siguin més grans. Hi ha altres símptomes que també són importants i ens poden ajudar a conèixer la malaltia: opressió toràcica,

dificultat per respirar i la tos, sobretot de nit. Aquests símptomes apareixen de cop, empitjoren normalment a la nit i davant d'altres factors com:

- Exercici físic
- Canvis tèrmics
- Infeccions víriques
- Animals domèstics de pèl, com gats, gossos, conills, rates, etc...
- Pols domèstic de matalassos, coixins, catifes, moquetes,...
- Àcars
- Fibres tèxtils
- Pol·len, plantes.
- Farines
- Aerosols i productes químics diversos com laques, lleixiu,...
- Fàrmacs.
- Reaccions emocionals intenses.

El tabac també hi està relacionat, en l'asma infantil, principalment en els fills de mares fumadores, donat que el tabac és causa de naixements de fetus amb baix pes o prematurs. Aquest fet, sovint s'associa a immaduresa de l'aparell respiratori. Això condicionarà l'aparició d'asma i d'altres malalties pulmonars.

No obstant, el diagnòstic definitiu d'asma o de malaltia pulmonar obstructiva crònica s'obté fent una espirometria. Amb aquesta tècnica de diagnòstic es mesura el volum d'aire mobilitzat en la respiració

Malaltia pulmonar obstructiva crònica

Coneguda també amb les sigles de MPOC, és un altre procés patològic crònic que també es caracteritza per la limitació del flux aeri dels pulmons. A diferència de l'asma, aquest defecte mai més no tornarà a ser reversible del tot, sempre hi quedaran limitacions.

Què ho provoca?

Tot el que hem dit de l'asma també ho podem aplicar a la MPOC, amb la diferència que aquesta malaltia afecta més a la població de més de 40 anys i que el factor clau és el tabac com a màxim responsable d'aquest procés crònic, fins al punt que el tractament no serà eficaç si no es deixa de fumar.

Amb aquest nom hi incloem dues malalties. Una és la bronquitis crònica i l'altra és l'emfisema pulmonar.

En la bronquitis crònica hi ha un augment patològic de la secreció bronquial que tapa i dificulta l'intercanvi d'aire dels pulmons. En l'emfisema, tot i que no hi ha més secreció (mocs), l'aire queda atrapat en els pulmons i no pot sortir-ne i, per tant, tampoc n'hi podrà entrar. Aquest fet provoca una deficiència respiratòria que perjudicarà el funcionament dels altres òrgans.

Com a conseqüència d'aquesta deficiència respiratòria, es produeix un increment de les infeccions pulmonars que empitjora encara més tota la malaltia.

Què puc fer per no està malalt?

El més important, com sempre, és evitar la malaltia. En l'asma hem de procurar evitar aquells factors, si els coneixem, que poden desencadenar crisis asmàtiques i fer el tractament mèdic adequat, conscients de què tot i així hi haurà reaguditzacions puntuals. Per aquest motiu, no es pot abandonar mai el tractament que s'hagi prescrit. En el cas de la malaltia pulmonar obstructiva crònica, el més important és no fumar i seguir metòdicament el tractament. Ja hem dit que són malalties cròniques. Per tant, necessitaran tractament per sempre.

Les recomanacions generals, també són eficaces. Per això, les autoritats sanitàries insisteixen en la vacunació de la grip, per evitar les infeccions respiratòries, i han engegat programes de salut per tal que totes les persones amb problemes respiratoris, així com tots els majors de 65 anys o els més joves amb patologies cròniques, tenen l'obligació de posar-se la vacuna de la grip, per evitar una descompensació de la seva malaltia. Convé que les persones afectades facin un exercici físic adequat amb gimnàstica respiratòria, que s'abriguin correctament, que no es posin en corrents d'aire, que evitin llocs amb fum o pols i, en general, totes aquelles coses que poden complicar la malaltia.

El tractament mèdic sovint es basa en inhaladors. És molt important que aprenguem a prendre correctament aquesta medicació, o si no correm el risc que els medicaments no facin l'efecte que han de fer. Per tant, convé que el personal sanitari ens instrueixi en la seva aplicació.

En la salut, com veiem, hi intervenen tot un seguit de factors personals i de comportament i conscienciació, per això, la solució d'alguns dels nostres mals està en les nostres pròpies mans i hem de ser prou intel·ligents per adonar-nos-en i canviar els nostres hàbits.

Ingestió d'excrements

■ Ningú no sap perquè però molts gossos adquireixen aquest desagradable hàbit que els veterinaris designen "elegamment" pel seu nom grec "coprofagia", que significa "menjar caca" i el cert és que quan un gos adopta aquest costum és difícil aturar-lo

ISABEL BOADA

Se suposa que els gossos comencen a menjar excrements, propis o aliens, pel seu pur avorriment o perquè busquen nutrients que no els proporciona la seva dieta. A altres senzillament els agrada el gust.

Tot i això, la majoria dels gossos ho fan de tant en tant. És un problema molt comú. Encara que el costum de menjar excrements no acostuma a suposar cap problema per a la salut, no és agradable conviure amb un gos que ho fa. Heus aquí algunes mesures per combatre aquests gustos:

- Donar suplement: Es creu que els gossos comencen a menjar excrements quan la seva dieta no té les vitamines o minerals que necessita. Es pot afegir algun suplement polivitamínic i mineral.
- Canviar el gust: Alguns gossos s'aficionen al gust dels seus propis excrements. Per tallar el cercle viciós, es recomana donar-los unes pólvores que fan que els excrements tinguin un gust desagradable al paladar dels canins. Es pot adquirir en clíniques veterinàries i botigues especialitzades. Amb una mica de sort l'animal associarà el gust desagradable amb uns excrements i abandonarà el seu mal costum. Si recau, cal donar una altra dosi de pólvores.
- Perseguir-lo amb una pala: Si el seu gos reincideix en l'hàbit, la millor solució pot ser netejar els seus excrements (o els d'altres animals) abans que recaigui en la temptació.

- Portar la veu cantant: Per ensenyar-li a distingir el que és correcte del que no ho és, mantenir-lo lligat amb una corretja, fins i tot quan passegi pel seu jardí. Si ho repeteix, es tira de la corretja amb força i se li diu "No!". Si se'l renya, l'animal acabarà associant aquesta conducta i l'ajudarà a contenir-se en el futur.

- Mantenir-lo entretingut: Alguns gossos adquireixen hàbits nocius quan s'avorreixen. Si aconseguim entretenir-los amb sessions de joc aconseguim mantenir la seva ment allunyada d'activitats menys saludables. Ampliar la varietat de joguines és una solució per mantenir-lo ocupat. Per exemple: una pilota de tennis els dilluns, un os de cuir els dimarts, una joguina d'arrossegament els dimecres, etc.

I per finalitzar, limitarem el seu temps de clausura, i el traurem sovint. Amb això aconseguirem mantenir el seu lloc d'esbarjo net, d'altra banda, és possible que l'animal mateix vulgui netejar-lo de l'única forma que coneix.

El *Puig Ventós* eleva els seus 422 metres damunt el *Pla de Vidreres*.

Els nostres noms de lloc

■ A les persones ens agrada posar noms a les coses. O, més ben dit, necessitem posar nom a les coses. Si quelcom no té nom és com si no existís o fos inconcebible: abans de néixer ja posem un nom a les criatures; cap invent, cap nou planeta descobert, cap huracà, cap planta, cap animaló... es queda sense nom, i només quan algú en fa alguna de molt grossa diem que ha fet una cosa que no té nom.

JOAQUIM BAYÉ

Els llocs, les cases, els rius, les muntanyes... no es lliuren de la nostra fal·lera batejadora. Mirem al voltant i ens adonarem que cada lloc té un nom. Aquests noms de lloc s'anomenen topònims, i van des dels més generals i coneguts per tothom i que podem trobar als mapes i llibres (*Vidreres*, per

exemple) fins als més locals, que designen un espai ben concret i reduït, potser només conegut per poques persones (com el *Sot d'en Manxa*). Alguns són un clar reflex del lloc que anomenen: què podeu esperar sinó vent al capdamunt de l'elevació màxima del nostre poble, el *Puig Ventós*?; quin altre nom podria rebre, un cop vist el color del terreny, el *Collet de*

Terra Negra? D'altres amaguen zelosament el seu significat, cobrint-se d'un tel de misteri lingüístic (el *Sot dels Serinyals*, n'és un: la paraula serinyal no surt a cap diccionari) o suggerint fets passats i misteriosos (la *Plaça de les Bruixes*).

Com que formen part d'un cos amb vida -el llenguatge-, els topònims també neixen i moren. D'alguns en tenim una idea

Una abundant vegetació ombreja el *Sot d'en Manxa*.

clara de l'origen o naixement: un fet concret va donar nom al *Suro del Pernil*; una estratègia publicitària pot justificar el nom d'una urbanització (*Terrafortuna*); *Can Pongrau* procedeix d'uns cognoms... Sovint, però, l'origen d'algun topònim és incert o totalment desconegut, ja sigui per la seva antigor (els especialistes havien donat diferents orígens possibles del mot *Caulès*) o perquè n'hem perdut la pista tot i ser relativament recent (qui devia ser en *Xisquina* que dona nom a una feixa?).

Alguns topònims tenen una salut de ferro perquè són d'ús quotidià, fins i tot a les referències postals (*les Bòries*, per exemple); o perquè s'entossudeixen a romandre malgrat que el que expressen ja no existeix

(mireu com hi ha el *Bosc d'en Puig*, però ja no busqueu enlloc a *can Puig*; o trobareu perfectament a *can Sisdits* encara que qui hi visqui actualment tingui les mans i els peus amb el nombre de dits habitual). En canvi, d'altres estan condemnats, bé perquè formen part d'un medi rural cada cop més abandonat per la gent que tradicionalment l'havia cuidat i que en transmetia el coneixement generació rere generació (sabríem trobar la *font de l'Arboç*?); o perquè reflecteixen una activitat que ja no s'hi du a terme (*el Descàrrec*); o perquè han estat substituïts (el *Mas Flassià* que en diem ara, era el *Mas Bellveí*); o bé perquè una gran llosa els ha caigut al damunt (on són els topònims que hi ha, per exemple, sota

els carrers d'*Aiguaviva Park*?); o perquè el lloc ha desaparegut (*la Timbera*); o, senzillament, perquè el temps no perdona (on deu ser el lloc de *les Aiguaderes*, que apareix esmentat en un document del segle XVI?).

Els topònims són part indestriable del nostre entorn i també són el nostre patrimoni, com ho poden ser les plantes, les pedres o les creacions culturals. La seva desaparició significa, per tant, un empobriment d'aquesta col·lectiu humà que anomenem Vidreres. Guardarem aquest racó de la nostra revista per comentar i compartir aquest noms de lloc que ens envolten. No cal dir que en teniu les portes obertes si hi voleu fer alguna aportació.

Un passeig per la Lusitània

Records i sensacions d'uns viatgers de la 3a edat

■ Aquest any, una mica menys agosarats, vàrem triar per al nostre viatge de primavera, l'anada a Portugal. Com es tractava de fer-ne un de fàcil i tranquil, de transició cap un altre molt més important, que tenim quasi programat, per al proper any 2005, decidírem fer un itinerari amb bus partint de Vidreres un matí a les 6,35 hores. Era un xic aviat però naturalment necessari per anar pel món sense

LLAR DE JUBILATS

La primera visita va ser a Calataiud i fou un tant superficial, ja que vam arribar a la una de la tarda, quan ja tot estava tancat, tant esglésies com museus. Hi haurà jovent que es preguntarà: Tantes hores han trigat per arribar fins a la primera visita? Doncs sí, penseu que estem parlant d'avis que per poder continuar el viatge en condicions hem d'anar parant cada dues hores per motius "tècnics".

Després de dinar, a 2/4 de 4, vàrem sortir en direcció a Talavera de la Reina, una ciutat que ha canviat molt en poc temps, s'ha omplert d'edificis enormes de pisos, com a tot arreu, és clar que ha millorat la seva qualitat de vida, però ha perdut encant, només li queden les clàssiques ceràmiques manxegues de tota la vida, la mica de muralles romanes, l'església parroquial de Santiago el Nuevo (segle XIV) i, naturalment, la Colegiata de Santa Maria la Mayor (segle XII) i, sobretot, l'església de la Mare de Déu del Prado. L'endemà, a 2/4 de dotze arribàvem a Mérida, l'Emèrita Augusta del segle 15 a.C., una petita meravella, un tros de Roma i capital de l'imperi de l'Hispania que comprenia també Porto i Lisboa en aquella època.

A 3/4 de cinc, una hora abans a Portugal, vàrem

creuar la frontera i a les 7 de la tarda ja érem al nostre destí durant quatre nits, Estoril, que pel que

Mérida

havia llegit m'esperava més del que vaig trobar. Fora de les escultures dels comtes de Barcelona, et semblaria que estàs dins una urbanització de casa nostra de no massa categoria. Tampoc la platja ho és com a tal, ja que no es poden banyar més que a les piscines. En fi, no vull ser derrotista, de manera que el millor d'aquesta localitat és el casino, que manté els seus jardins al voltant, amb una font a l'estil Buhigas, que a més de canviar de formes i colors,

projecta unes holografies magnífiques al so d'una música molt variada. L'edifici, canviat i modernitzat, ha perdut una mica d'aquell encant que li donà fama quan estava ple d'espies internacionals i de personatges de reialeses destituïdes.

Sortint a 2/4 de 10 del matí, plovent i amb 12º de temperatura, vam anar a Lisboa. Semblava de mala pata, però en canvi tot va anar bé. Museus; monuments; el monestir dels Jerònims, tant per fora com per dintre d'aquell recarregat estil "manueli"; el interessant museu de carruatges reials i al sortir, allà al costat, davant del Palau Nacional, una actuació agradablement inesperada: la guàrdia reial muntada a cavall fent el canvi de la guàrdia, amb aquells cascos amb exagerades cues blanques, molt més llargues i espesses que les de la

Torre de Belem, a Lisboa.

La capella de l'esplanada de Fátima.

Guàrdia Urbana de Barcelona. Més tard un altre plaer per als qui estimen les petites coses: vàrem dinar en un restaurant situat al centre d'uns jardins d'arbres i plantes tropicals i amb vistes sobre el gran llac central, que estava ple d'ànecs i petites tortugues.

L'endemà visitàrem Sintra, un poble preciós del segle XIII amb carrers empinats i castell medieval autèntic i, posteriorment, vam anar a Mafra, on visitàrem el monestir i una de les seves pastisseries, on vam comprar uns meravellosos dolços: unes "Parras" i "Fradinhos". Per acabar-ho d'arrodonir, vam anar a Ericeira, un poble de pescadors envoltat de penya-segats. Després d'un bon dinar de peix, visitàrem el "Cap de Roca", l'extrem més occidental d'Europa, segons s'afirma en el monòlit que hi ha en aquest indret.

Un altre dia visitàrem el poble d'Óbidos, petita vila medieval situada d'alt d'un turó, envoltada de muralles i presidida per un castell. Més tard, a la una del migdia, arribàvem a Nazaré, el més típic dels pobles de la Costa de la Plata, on val la pena menjar marisc, ja que tot i que ja no va a preu regalat, és molt bo. De camí cap a l'hotel, vam aturar-nos a Batalha, amb el seu monestir del segle XIV, i després Fátima, on a la capella de l'esplanada hi ha misses continuades.

Un altre lloc important per al meu gust, penseu que només és la meva impressió, és Coimbra. No la ciutat en sí, sinó el seu estil de vida, que amb la universitat és força especial, com passa a Galícia amb Santiago. He estat tres cops en aquesta ciutat i encara no he entès l'exagerada llibertat que tenen els estudiants, que dominen no solament la zona universitària, sinó també la part vella, on

els veus per tot arreu amb els seus elegants trajos negres, amb les capes, ben calçats, amb les cartes de cintes dels colors de la facultat on estudien. Com a anècdota, l'original i ecològic -segons ells- sistema que tenen per conservar els valuosos llibres de la "Biblioteca de Dom João V", un veritable tresor de la humanitat. Darrera de les prestatgeries, que ja de per si són una obra d'art, hi tenen ratapinyades que surten a les nits, quan tanquen, i es mengen els insectes que normalment destrueixen el paper o pergami, és a dir, les pàgines dels llibres.

Finalment, l'última visita important va ser a Porto, l'antiga Cale, ciutat costanera que estava dividida pel port del riu Duero. En temps dels romans s'anomenava Douro-Portus i després els cristians varen fer-la capital de la Lusitània i el seu nom va derivar a Portuscale, denominació que acabarien adoptant per tot el país. La part vella d'aquesta ciutat, on les obres del metro no s'acaben mai, té els mateixos problemes que Barcelona i no tenen prou diners per refer els barris. La qüestió és que es troba a faltar una mica de cura per part de les autoritats ciutadanes i que amb les obres hi ha molts

carrers tancats. Al port hi ha els clàssics rabelos, preciosos vaixells de proa picuda que servien per transportar bótes de vi i que ara són una atracció turística.

L'altre dia vam iniciar el viatge de retorn a les 9 del matí en direcció a Bragança, Zamora, on vam dinar, i Aranda de Duero, on sopàrem, ballàrem i dormírem. L'últim dia vam sortir també al matí cap a Saragossa i després de visitar a la Pilarica, vam tornar cap a casa. Tota una experiència, senzilla però divertida, paraula.

Monestir de Batalha.

La cuina dolça

És menjant que tots els nostres sentits es posen en funcionament i quan la cuina, dolça o salada, es passa als límits de l'alimentació en si, ens emociona, tot un plaer.

La tardor ja és aquí, època de castanyes, moniatos al caliu, boletaires enfeinats... Al mercat hi trobarem altres productes, com la mandarina, de la família de les taronges i la clementina de pell més fina, que és un híbrid entre la mandarina i la taronja amarga africana. Escolliu les peces més pesants i sense taques a la pell. D'aquesta manera segur que són més sucoses. La magrana no tan present a les cases, a part de menjar-la a les postres també pot condimentar alguna amanida de fruites.

Us convido a caure a la temptació d'aquestes postres de temporada.

JOAN GRIMAL

Pastís de formatge amb magranes i sopa de mandarina

Ingredients (per 6 persones):

- Per al pastís
 - 250 g de formatge Quarck o semblant
 - 30 g de sucre glaç
 - 30 g de maizena
 - 15 g de llet en pols
 - 2 rovells d'ou
 - 25 ml de llet
 - 25 ml de nata
 - 3 clares d'ou
 - 30 g de sucre
 - 1 ratlladura de 1/2 llimona
 - 1 punta de sal
- Per a la sopa
 - 300 ml de suc de mandarina
 - 1 cua de gelatina (2 g de

gelatina en pols)

- Magrana i fulles de menta fresca

Elaboració:

Mesclarem el formatge amb els rovells d'ou, la llet, la nata, la ratlladura de llimona, la sal i ho remenarem amb l'ajuda d'un batedor fins que ens quedi una massa ben homogènia.

Passarem per un sedàs la maizena i el sucre glaç i ho afegirem a la massa del formatge, procurant que no ens quedi cap gru-moll.

Per últim batrem les clares amb el sucre tenint en compte que aquest s'ha d'anar afegint de mica en mica, perquè les clares quedin ben muntades.

Amb una espàtula, molt suaument mesclarem les clares i la massa que tenim reservada. El posarem a coure dins un motlle folrat amb alumini o amb un dels més actuals siliconat. La cocció dependrà del motlle, però aproximadament serà de 35 minuts a 190 °C.

Per elaborar la sopa agafarem el suc de mandarina. L'escalfarem una mica a 35 °C de temperatura per tal de poder-hi desfer la cua de gelatina (prèviament remolcada amb aigua freda) i ho anirem barrejant amb el batedor. Deixarem quallar la sopa 2 hores a la nevera per tenir-la llesta.

Acabat i presentació:

Una vegada el pastís sigui fred ja el podem tallar a parts iguals. El col·locarem dins un plat soper amb la magrana pel damunt i el decorarem amb unes fulletes de menta. La sopa es pot servir en una gerra davant del comensal.

...I per acompanyar-ho:

Si us agrada el vi dolç, aquestes postres les podríem maridar amb una malvasia D.O. Lanzarote de bodegues El Grifo. Un vi dolç molt lleuger, fresc i atractiu.

Resum meteorològic de l'estiu

Resum de l'estiu del 2004

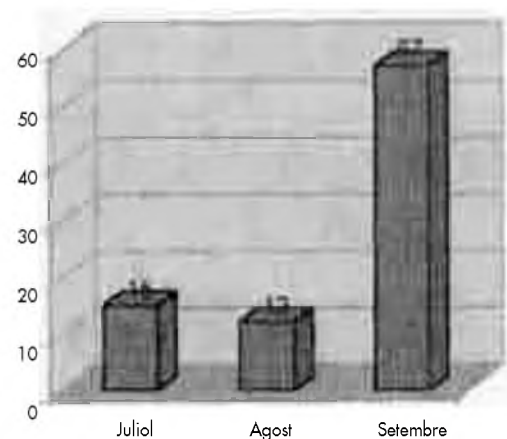
Temperatures de l'estiu en °C

XAVIER VINYES - JORDI PRESAS

□ Mitja del mes

Pluja en l/m²

Que aquest ha estat un estiu càlid, no es pot negar. Ara bé, tots ens hem adonat que les temperatures d'aquest estiu han sigut menys exagerades si les comparem amb les de l'any passat. Si aquest any la mitjana del mes d'agost (el mes més càlid) han sigut aquests 23.4°C, l'any passat, la mitjana d'aquest mes era dos graus més alta: 25.7°C i en meteorologia, dos graus representen molt. A més, la temperatura més elevada d'aquest estiu va ser el dia 2 d'agost amb 36.7°C, mentre que la més alta de l'estiu passat, el termòmetre s'enfilava fins als 39.6°C el dia 13 d'agost; per tant 2.9°C més elevada.

Pel que fa als registres pluviomètrics, han sigut els típicament registrats en un estiu mediterrani com el nostre: dos mesos molt secs (juliol i agost), i un altre de més plujós: el setembre, que malgrat que no ha sigut especialment plujós, s'han recollit 57 l/m². La prova que aquesta quantitat de pluja no ha estat especialment generosa, ho demostra el fet que els boletaires encara no hem tingut la possibilitat de recollir aquest preuat fruit dels nostres boscos...

Valors mitjans	JULIOL	AGOST	SETEMBRE
Temperatura	22.2°C	23.4°C	19.7°C
Humitat	61%	64%	63%
Pressió	1009.8 hPa	1007.4 hPa	1012.1 hPa
Velocitat del vent	0.6 m/s	0.7 m/s	0.5 m/s
Direcció	160° (SSE)	171° (S)	136° (SE)
Precipitació	15 l/m ²	12 l/m ²	57 l/m ²
Extremes			
Temperatura màxima	32.5°C dia 31	36.7°C dia 2	30.8°C dia 4
Temperatura mínima	11.3°C dia 9	11.9°C dia 21	7.6°C dia 27
Humitat màxima	90% dia 1	91% dia 8	94% dia 13
Humitat mínima	36% dia 6	29% dia 12	27% dia 25
Pressió màxima	1014.1 hPa dia 9	1015.2 hPa dia 23	1017.4 hPa dia 8
Pressió mínima	1001.2 hPa dia 7	998.8 hPa dia 17	1003.1 hPa dia 24
Velocitat màxima del vent	9.9 m/s dia 5	11.2 m/s dia 18	9.4 m/s dia 25
Precipitació màxima	15 l/m ² dia 10	4 l/m ² els dies 4 i 29	44 l/m ² dia 14

Agricultura i paisatge

El vincle d'unió que hi ha entre l'agricultura i el medi ambient és tan evident que, potser, ni el percebem. Es podria dir que la relació que mantenen a hores d'ara és totalment simbiòtica, és a dir, l'agricultura necessita un medi on desenvolupar-se i sense aquesta el medi ambient s'efuma, el paisatge es deteriora. Fins al moment, tal i com ara ho coneixem, no existeix l'un sense l'altre.

EDUARD ADROBAU

Quan es pensa en medi ambient difícilment es relaciona l'agricultura amb el medi, ben al contrari. La majoria de vegades es pensa que els pagesos pertorben l'ambient tot alterant-lo i, fins i tot, contaminant-lo. S'associa la pagesia amb la ramaderia intensiva i amb els seus problemes de contaminació per nitrats, amb la utilització de productes químics molt agressius per al medi com insecticides, herbicides... S'arriba a tenir una percepció dels sistemes agraris massa tancada i negativa, que únicament evoca a perdre la importància real que té aquest sector i els efectes positius que tots n'obtenim.

El pes del sector agrari no només rau com a sistema productiu. Els pagesos són els gestors ambientals per excel·lència. Gràcies a la feina d'aquestes persones gaudim d'un paisatge mil·lenari completament adaptat a l'entorn, o almenys fins fa poc temps. Aquest paisatge està integrat i compost per diferents cultius, com poden ser: farratges, cereals, pastures..., juntament amb les masses boscoses típiques d'aquests entorns (com són els alzinars, rouredes, suredes i pinedes), formen el típic paisatge mosaic mediterrani.

La importància d'aquest paisatge no solament es limita a la bellesa visual, sinó que darrere d'aquest entorn es troba una gran riquesa d'espècies animals i vegetals; el conjunt de camps de conreu, espais oberts i massa forestal constitueixen un ecosistema ric en diversitat d'ambients i per tant

potencialment ric en diversitat biològica. Gràcies a la gran varietat d'hàbitats que es formen, l'àrea mediterrània és una de les zones amb més diversitat biològica del planeta (hot spot).

En l'actualitat, la pèrdua de la pagesia tradicional comporta una homogeneïtzació del paisatge, és a dir, es perden cultius tradicionals i es tendeix al monocultiu; juntament amb l'abandó de les terres agrícoles que comporta un avanç de les masses forestals. Moltes persones perceben el bosc com la màxima expressió de la naturalesa, i veuen com una cosa positiva l'increment dels espais forestals.

La realitat és ben diferent, l'entorn mediterrani que durant segles ha estat modificat per l'home ha fet que els diferents ecosistemes s'estructuressin segons aquestes condicions.

L'increment de la massa boscosa, en detriment dels espais oberts i la pèrdua dels cultius tradicionals, suposa, a la pràctica, una disminució de les espècies animals i vegetals d'espais oberts. Per exemple, les típiques espècies de rapinyaires de les planes obertes com ara l'aligot (*Buteo buteo*) o el xoriguer (*Falco tinnunculus*), o espècies amb interès cinegètic, com el conill de bosc (*Oryctolagus cuniculus*), la llebre (*Lepus europaeus*) o la perdiu (*Alectoris rufa*). En canvi, en resulten molt beneficiades les espècies forestals (a causa de l'augment dels boscos) com són: el senglar (*Sus scrofa*), la geneta (*Genetta genetta*), la guilla (*Vulpes vulpes*), entre moltes altres.

La reestructuració que està patint el nostre entorn com a conseqüència del canvi de conreus, el creixement urbanístic, la construcció de noves infraestructures..., no solament implica una pèrdua de la riquesa biològica amb els efectes negatius que comporta, sinó que provoca una pèrdua de qualitat de vida per a les persones que viuen en aquest entorn, en aquest cas tots nosaltres.

Vidreres és un exemple de poble amb aquest tipus de paisatge: s'observa la plana amb els diferents conreus espurnejada amb petites zones forestals. Però per desgràcia, Vidreres també és un exemple claríssim de la pèrdua de paisatge mediterrani: la zona de Caulès que havia estat una zona habitada i conreada en temps no massa llunyans, a l'actualitat és una zona totalment forestal i plena de masos abandonats.

La conseqüència de l'augment de les masses boscoses fa que apareguin grans continus forestals. Aquest fet suposa un augment elevat del risc d'incendi, abans atenuat per l'existència dels camps de conreu, tallafocs naturals al llarg de la història, i per les feines de bosc que reduïen la massa combustible, avui dia tan perillosa. Per tant, la inexistència d'aquests conreus entre les zones forestals facilita l'existència d'un gran incendi forestal.

Encara que el paisatge sigui percebut de forma subjectiva per cada persona, si ens parem a reflexionar sobre l'impacte de l'agricultura en l'entorn natural no ens imaginem paisatges sense pastures o conreus, sinó que la gran majoria de persones concebem el paisatge fonamentalment com a grans espais on els camps i boscos tenen una gran importància fins que en ocasions ells sols ja componen el paisatge.

En el nostre poble en aquests moments el sector agrari està passant pels seus moments més baixos. La poca rendibilitat del camp, juntament amb la poca valoració social que té la feina de pagès, fa que aquest ofici mil·lenari estigui en perill d'extinció. Per tant, la pèrdua de la pagesia i d'aquest sector, no tan sols afecta a l'economia local, sinó que produeix un canvi en el nostre entorn més proper. I això no sols representa la modificació del nostre paisatge, sinó que significa perdre una part importantíssima de la cultura tradicional, juntament amb la desaparició irremediable del patrimoni natural del qual tots en gaudim i, de retruc, la pèrdua de la nostra qualitat de vida.

Ginesta linifòlia, planta molt rara que es fa a Vidreres

TEXT: LLUÍS VILAR. FOTOS: JOAN FONT. GRUP DE RECERCA DE FLORA I VEGETACIÓ DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA

La GINESTA LINIFÒLIA és un arbust de flors grogues que, com indica el seu nom, té aspecte de ginesta i que es fa als boscos de la zona Caulès, Puig Ventós i can Mundet. És una planta rara a les terres catalanes ja que només creix en alguns punts de l'illa de Menorca i a les zones litorals de les comarques de la Selva i del Baix Empordà.

És un arbust alt d'1 a 2 m d'alçada amb les tiges d'un verd blanquinós i fulles dividides llargues i estretes, d'aquí el nom de linifòlia (del llatí *linum*, lli i *folium*, fulla, per la semblança amb les fulles de lli). Com totes les altres ginestes, la GINESTA LINIFÒLIA és una lleguminosa, és a dir, fa fruits en llegum, un fruit semblant al de les mongetes, les faves o els pèsols, totes plantes de la família de les lleguminoses. Aquesta família s'associa a uns bacteris que tenen la capacitat de fixar nitrogen atmosfèric, aprofitant-se així d'aquest recurs tan important per al creixement. La importància ecològica de la simbiosi entre lleguminoses i bacteris rau en l'enriquiment en nitrogen a la terra dels llocs on viuen, fet que permet que d'altres plantes també se'n profitin.

A la primavera, sobretot de maig a juny, floreix espectacularment amb flors d'un groc viu fins de 2 cm de llarg. Tal com passa amb les altres ginestes i la majoria de lleguminoses, les flors de la GINESTA LINIFÒLIA s'assemblen a una papallona i reben el nom de flors papilionades, nom amb que també es coneix aquesta família. Les flors papilionades tenen 5 pètals que es disposen de forma particular: un és més grans que els altres quatre i es troba a la part de dalt de la flor, l'estendard, mentre que 2 se situen als costats, les ales, i els dos restants a la part inferior, de manera que la flor pren, més o menys, forma de papallona.

La GINESTA LINIFÒLIA es fa als boscos de suros de l'Ardenya i de les Gavarres, més concretament en boscos poc densos, és a dir, en brolles d'estepes i brucs. Està perfectament adaptada a viure als boscos secs de la comarca i de fet s'estima més els indrets assolellats i oberts, ja que quan el bosc es fa dens i els arbres fan massa ombra acaba per desaparèixer. És una espècie termòfila, és a dir, que li agraden els llocs càlids i tolera malament el fred del hivern, per la qual cosa no la trobareu mai prop del poble, ja que les gelades hivernals són massa fortes i freqüents. Fins i tot al terme municipal de Vidreres no és gaire abundant, mentre que ja ho és més als vessants del massís que miren cap a mar.

La GINESTA LINIFÒLIA és una espècie protegida al PEIN del massís de Cadiretes (o l'Ardenya com l'hem anomenat abans), a causa de la seva raresa a les terres catalanes. Cal, doncs, que la coneixem, la respectem i la valorem, a l'igual que la resta de plantes i animals que es fan al nostre poble.

El nostre bonsai

AMICS DEL BONSAI DE LA SELVA

Manteniment d'hivern

Ja tenim l'hivern a tocar, a partir d'ara cal controlar el reg, al nostre bonsai ja no li cal gran quantitat d'aigua.

Entrem en el període de repòs de la majoria de les plantes, cal preparar l'arbre per a aquest període eliminant les males herbes que han crescut al test, també traurem les fulles seques i restes d'adob que hagin pogut quedar-hi.

Prepararem el lloc on hauran de passar l'hivern, que ha de ser un lloc arrecerat de les glaçades.

En cas que calgués regar, mai ho farem de tarda o de nit per evitar que es puguin glaçar les arrels.

En les plantes perennes (amb fulles tot l'any) podem fer una neteja de fulles, les més grosses i més velles, així afavorirem la brotació a la primavera.

En les plantes caducifòlies (perden la fulla a l'hivern), ara ja sense fulles, podem aprofitar per fer

una petita poda de branques no massa gruixudes.

Els bonsais tropicals, de cara a les glaçades, cal situar-los en un hivernacle calent o en una zona on la temperatura no baixi de 6°- 10°.

Podem podar i filferrar coníferes, mai les de fulla caduca.

Si la previsió és que la temperatura baixi de 0°, cal protegir amb plàstics els bonsais més petits.

Aquesta és l'època en què podem aprofitar per preparar sorres, adobs, substrats i tot allò que ens farà falta amb l'arribada de la primavera.

Batre amb cavalls a la Torre d'en Llobet

La imatge de principis de la dècada dels anys quaranta del segle passat correspon a la tasca de batre amb cavalls a l'era de la masoveria de la Torre d'en Llobet, probablement el mas més emblemàtic de Vidreres. Hi apareixen la majoria

dels components de la societat agrària tradicional: els senyors, els convidats (l'infant amb bolquers, dida inclosa), l'encarregat forestal i els masovers. El primer a mà dreta és en Josep Font i Caballé, que ha facilitat tant les dades d'aquesta ressenya com la fotografia a la qual fan referència.

"...pensa que al meu poble, bla bla bla"

JORDI VIADER SOLER

Sovint, quan quedes amb gent i amics que són de pobles diferents al teu surt el tema de les comparatives. En aquest moment, tots defensem el nostre com si fos el millor, com si estigués per sobre dels altres, hi estigués o no molt vinculat: "...pensa que a Vidreres ja som 6.000 habitants, el quart poble amb més població de la comarca!", "...és que a Vidreres tenim... i a més som... i a més fem...", són frases que a molts deuen sonar familiars.

Doncs bé, durant els mesos d'estiu "he fet una mica de poble", caminant i anant a algun que altre acte, voltar una mica. Així, he trobat coses que estan bé, com l'ambient del Casino, la piscina ben cuidada, les activitats del Centre Cívic i altres.

Però no tot són coses positives. Només dos exemples de coses que no m'han agradat:

1- L'estat general de deixades del poble: que si fulles per escombrar, la gespa de davant de l'institut molt mal cuidada, caixes de petards al terra a més d'un carrer (Onyar, per exemple), a dia 20 d'agost (penseu-hi bé: hi són des del 23 de juny!), etcètera.

2- La reordenació dels carrers del centre, i en particular la reunió, en principi només INFORMATIVA (i al llegir això en els anuncis, més d'un devia dir-se "Si només és informativa, ja aniré a la reunió definitiva...") però que comportava una votació sobre el futur del poble, però el vot només era de les persones allà presents, una mostra de població que podria ser del tot equivocada, però a causa de problemes burocràtics no es podia fer una consulta popular. Davant aquest fet, em vaig plantejar diverses qüestions la mateixa nit:

a) Per què es va fer l'assemblea en aquell moment (09/08/04) i no just després d'iniciar les obres i preveure, amb antelació, com serà la circulació després de les obres?

b) En quin moment es va decidir donar la reunió per acabada? s'havien sentit ja totes les opinions i observacions dels assistents? com ho van comprovar?

c) Per què no es va dir que només els assistents donarien el seu vot a quatre propostes fetes per l'Ajuntament i no es va preveure espai per a propostes alternatives?

d) Sap TOTA la gent afectada (tant la del centre com la de la perifèria) que no va assistir a la reunió quines eren aquestes propostes?

Molt del que es va dir en l'assemblea es responia amb "ja ho hem estudiat/ja ho havíem previst" o "ho estem estudiant" o "hem d'esperar que tot estigui remodelat", per tant, al meu entendre, va ser de poc profit.

Per tant, la conclusió a la qual vull arribar amb aquest escrit és simplement una: les coses no es fan soles, les coses "S'HAN DE FER I S'HAN DE FER BÉ".

A reveure Irma

CRISTINA ALSINA

Imagino que pico a la porta de casa teva i tu m'obres la porta, com abans. Caminem les dues juntes i em demostres què bonica que és la vida i com l'hem de gaudir. Tu la vas intentar viure fins a l'últim moment, i això s'ha vist reflectit en la gran quantitat d'amics, familiars i coneguts que han demostrat que et trobaran a faltar. La teva personalitat, sinceritat i amor ens va quallar de veritat. Pensant en tu, només ens vénen bonics records a la ment i, encara que la tristesa ens envaeix, un somriure ens il·lumina la cara quan revivim els moments que vàrem viure al teu costat.

Les llàgrimes rodolen amb força al recordar les coses que ens han quedat per fer. Són tan forts els sentiments que despertes...

Ens has deixat aviat, massa aviat. La realitat és crua, però mai no et podrem dir adéu: sempre estaràs present en les nostres vides, en els nostres cors.

Gent gran fent camí

ROSA RIBOT - TERESA VERGÉS - MARIA MAS - MARIA FALGUERAS - MARIA VILÀ - ANINA VERNATRALLADA

Som un grup de 6 dones, que sumem CDLVIII (458) anys. Quasi cada dia anem a caminar una hora aproximadament.

Una de les caminades és: sortir del carrer Costa Brava, baixar fins al carrer d'Orient, travessar el rierol, la riera del Rec Clar, creuar la carretera de

Llagostera i seguir el camí que va a Can Serra, Can Cua, Can Porcell, passar el Bosc d'en Puig i cap a Vidreres.

Una altra: sortir de Vidreres pel mateix camí fins al Bosc d'en Puig i seguir cap a Can Francesc, Can Pla, Can Gener i tornada al poble.

La tercera: sortida del carrer Picornell cap al Cementiri i Can Baus, sortir a Can Sanciste, pels pantans d'en Llop seguir fins a King Park, creuar la carretera de Sils fins a Can Butinyà i pel bosc tornar a casa.

La següent: sortir de les Serres, camp de futbol, travessar la riera, Can Domènec, Can Seres, Can Castells, fins a l'Hotel Margarita i pel mateix camí tornar a Vidreres.

La cinquena: sortir de les Serres, passar la riera Rec Clar pel pont de l'escorxador, que és estret i perillós, seguir per l'hort d'en Seres, camí de Can Caselles, Can Tonet, naus industrials, l'Ega, creuar el pont i fins a la vila.

Tots els voltants de Vidreres ens agraden molt, llàstima que per travessar les rieres ens juguem el físic, ja que hem de saltar les pedres d'una en una i no estan mai quietes, amb el consegüent perill de caure de cul a l'aigua.

També hi ha dificultat per creuar el pont del pavelló a la carretera de Lloret quan venim de Can Caselles.

Caminar és meravellós i molt estimulant.

Gràcies

EDUARD, DOLORS I MARC

Voldríem fer arribar el nostre agraïment a la nombrosa quantitat de persones que ens varen acompanyar durant l'enterrament de la nostra filla Irma i a totes les que ens han ofert sinceres mostres de condol, així com el suport d'aquelles altres que incessantment ens donen suport amb actitud i sentiment per fer front a aquests difícils moments. Moltes gràcies.

Aquest any sí!

COLLA GEGANtera DE VIDRERES

VICTÒRIA: Mira Iscle, hi ha tanta gent o més com aquell famós any. Te'n recordes que tothom cridava que volien gegants?

ISCLE: Clar com que fa dos anys que no sortim...
VICTÒRIA: Saps què passa? Que no som prou perquè ens traginin. Hi falta gent en aquesta colla. Gent amb energia, amb ganes de portar-nos i acompanyar-nos amb la seva música.

ISCLE: Fixa't si hem començat fort que fins hi tot ens ha traginat una dona.

VICTÒRIA: Saps què podríem fer? Sortir un dia per la tarda a berenar i engrescar la gent que vingui amb nosaltres perquè l'altre dia a Riudarenes ens vam tornar a trobar amb amics nostres com els gegants de Caldes, de Llagostera, de Sant Joan Despí...

UF! Feia temps que no ens vèiem!

Animeu-vos a venir amb els gegants!

Aiguaviva Parc

MARIA MASANA

Acompanyo aquestes fotografies, que mostren una petita part dels carrers d'aquesta Aiguaviva tan malmesa. Mai no s'havien vist carrers en tan mal estat i voreres tan brutes. Així no anem bé, senyors de l'Ajuntament. Tenim la primera entrada, que al seu dia donava un aire d'urbanització curiosa i neta, poc o molt, però ara és una selva, a part del detall de la segada d'herba, dels interessos mobiliaris d'aquest negoci, ja que des de la carretera no es veia res..., que em sembla bé, però el negoci és el negoci.

Però la petita placeta -diguem-ne així- que hi ha davant és una selva; al seu dia això va ser tot un detall de la junta ara dimitida. Però el que no em sembla bé són les "chapuzas" dels pegats de quitrà del carrer, diguem-ne principal. És una incoherència, les fotos que acompanyo ho demostren i, com ja he dit, tot això és una petita part del que hi ha aquí.

Em pregunto: A Aiguaviva on anirem a parar d'aquesta manera? Senyors del Consistori, toqui a qui toqui, què pensen fer, ja que aquí seguim igual.

Demano coherència per als nostres carrers i problemes, no demano que siguin com els que s'acaben d'estrenar a Vidreres, però sí que es facin les coses bé.

Mai no havíem estat de la manera que estem ara, i crec que una gran part de la culpa, sinó tota, és dels constructors i de la poca vigilància per part dels responsables de l'Ajuntament.

No desitjo molestar a ningú, però sí que vull donar un toc d'atenció. Les bústies no funcionen, les escombraries al seu costat, és un quadre ben surrealista, no ho creuen?

Molt atentament.

Models turístics

RAFEL BADIA MAS

Pomes que algú veu podrides i que vol treure del cistell; algú altre que vol posar totes les pomes dins del mateix cistell i amb l'etiqueta "Catalunya", sense abans unificar qualitats ni establir uns criteris de prestació de serveis, i algú que no ha tingut cap remordiment a l'hora d'acudir al recurs dels excessos etílics per omplir les portades de la premsa escrita i projectar una imatge molt concreta del model turístic de Lloret de Mar arreu del món. En política, el sentit de la mesura i la ponderació són uns atributs més importants del que molta gent es pensa: aplicats amb naturalitat i sense rigideses insensates,

solen estalviar maldecaps.

Lloret ha estat el protagonista del mar de fons que ha centrat el debat sobre els models turístics a les comarques gironines durant els mesos d'estiu: el seu model és ben conegut, plenament tipificat i no es mereix aquesta mena de publicitat. Lloret, des de fa alguns anys, va decidir atraure la demanda turística aprofitant els recursos naturals inesgotables de què disposa: platja i sol, igual que ho han fet moltes altres poblacions de la costa catalana, obtenint uns rendiments molt elevats en algunes èpoques determinades. El model turístic de sol i platja és inesgotable, igual que els recursos naturals que el fan possible, i no té per què anar associat, indefectiblement, als excessos de consum d'alcohol ni a les baralles. Tossa de Mar és una població que sempre ha sabut gestionar amb sentit de la mesura un model turístic de sol i platja, igual com també han fet els destins turístics plenament consolidats de la costa de l'Alt i el Baix Empordà.

Per començar, el centre del debat no s'ha situat al lloc adequat: la qüestió no és la viabilitat o la inviabilitat del

model de sol i platja, sinó quins són els serveis complementaris que cada població posa a disposició del turista que hi va a passar les vacances. Aquests serveis conformen el veritable atractiu que acaba determinant quines són les destinacions costaneres escollides per la majoria de turistes que, buscant sol i platja, tenen una cultura de fer vacances, busquen combinar el descans amb l'oci sa i una oferta lúdica i cultural de qualitat; un turisme que no té per què ser car, però sí que té molt clar què busca quan va de vacances; la població que el vulgui acollir ha de saber adequar la seva oferta a les exigències d'aquest sector de la demanda. En el cas de Lloret de Mar és, per damunt de tot, una qüestió de mentalitat, de reunir tots els sectors de la població, enfocar bé quin és el seu lloc entre els destins turístics de les comarques gironines, prendre postura d'una manera sòlida i projectar el futur de la seva oferta en funció de la cultura turística que es vulgui atraure. Perquè tenir una cultura sòlida en qualsevol dels aspectes i dels àmbits d'intervenció és la clau de l'èxit, la qualitat i la perdurabilitat d'un projecte: la retòrica cau amb l'evidència i el pas del temps, i les solucions provisionals no han estat mai cap garantia de qualitat.

Vidreteres sempre ha estat al lloc central de les comunicacions cap a les poblacions turístiques, un centre més receptor que difusor d'idees, models turístics i personalitats. La qüestió és saber atraure i oferir els millors serveis complementaris al turisme de qualitat.

Sanció interposada pel Sr. agent 1011 del Cos de Vigilants de Vidreteres

GEMMA CANTÓ

En data 1 d'octubre de 2004, el Sr. agent 1011 (així firma, i que tothom coneix perquè en un moment donat ens ha multat injustament, i crec recordar que no sóc l'única persona que ha enviat un escrit a aquesta revista),

a una hora punta com són les 8,55 h., quan el pas de vianants del col·legi Sant Iscle i el de la Llar d'infants està ple de pares i canalla que hi passen, va deixar el seu lloc de vigilant per venir a posar-me una multa, per haver fet una infracció (segons ell molt greu): entrar pel carrer Orient, des del CAP, i aparcar en el Centre Cívic (maniobra que recordo que en un moment donat tothom ha fet i que cada dia veig fer un munt de vegades), i sense cap explicació i amb una prepotència que no es pot descriure, em demanà el carnet de conduir i ni tan sols es va dignar a escoltar-me i dient que tot el que jo li podia explicar no li interessava, es va posar a escriure la multa amb paciència i bona lletra, mentre al pas de vianants no hi havia ningú fent guàrdia. És més important deixar la feina per a la qual està designat en aquella hora per anar a posar una sanció tan injusta com la que em va posar?

Vull explicar el meu cas públicament, i que segur que molta gent se sentirà identificada amb mi, i com a ciutadana del poble que pago els meus impostos, m'agradaria saber si és per això que paguem uns vigilants: per complir amb la seva obligació de vigilar, preocupar-se pel poble, ser cordials, tenir una mínim d'educació, o per anar posant multes com si fossin herois i sense cap respecte envers la gent de Vidreteres?

Crec que aquest fet que m'ha passat en concret i ocasionalment a mi, també ha passat a molta gent del poble en altres circumstàncies. I si és que aquest Sr. vigilant es pensa que la gent de Vidreteres el respectarà pel fet de posar multes i ésser poc respectuós amb la gent, penso sincerament, que el que s'està guanyant és la mala fama i moltes queixes per part dels vidreterencs.

Per molta raó que aquest Sr. vigilant tingués, crec que en cap moment pot parlar ni amb l'autoritat ni amb tan poc respecte com ho va fer amb mi, perquè al cap i a la fi jo no he fet cap imprudència tan greu com afirma, sinó que només vaig aparcar el meu cotxe en un aparcament públic per anar a portar els meus fills a l'escola, i crec que ens hauriem de plantejar que és més important en un cas com aquest: anar a posar una multa o que en un moment donat hi hagi una tragèdia perquè el Sr. vigilant, en aquells moments, no era on havia de ser perquè tenia altra feina?

Fem poble tot entretenint-nos

Horizontals: 1- Parc natural de Sud-àfrica. Carta que es juga al casino. 2- L'ETA ha fugit d'aquest joc d'atzar. Suborno algú amb diners o presents. Una pila mal formada. 3- Al revés, redueixo a poc. Al revés, nom donat als residus que produeix l'aigua de mar dessalinitzada, altament contaminants. 4- Pantà de Sud-àfrica a les rodalies del qual es troben uns mercats d'objectes fets a mà. 5- La rodona de Llagostera. A Vidreres n'hi ha dues, a Llagostera una. Escala graduada dels aparells receptors de ràdio. Lletra de l'alfabet grec. 6- Llogarret de Bescanó on es troba la planta potabilitzadora que en un futur ens pot solucionar el problema d'aigua a Vidreres. Un dia mal aprofitat. 7- Sense aigua no n'hi ha. Sauna muda. Centre de lleis. 8- Repeteix. Centre d'oci. A Vidreres se n'hi han trobat restes d'un de romà. 9- Teixit amb què es cobreix el soler d'algunes habitacions. De preu elevat. Àcid desoxiribonucleic, a l'inrevés. Fa més suportable un trajecte per l'autopista. Un dels principals temes a tractar durant l'Agenda 21. Una de pam.

Verticals: 1- Persona digna d'especial consideració. Aquí a l'inrevés. 2- Mandioca. Estranya porta per arribar a escollir el camí a seguir entre diversos de diferents. 3- Lloança. Metamorfosi d'un enter perquè no tingui fi, de baix a dalt. 4- Escrita en paper i tinta. Ciutat de Sud-àfrica. 5- Dit de la cua del lleó amb nusos en forma de borles. Federació General Autònoma de Funcionaris. 6- Unides en el cens. Desagradable a l'oïda, al revés. Sarau sense cap ni peus. 7- Estat de les persones no casades per motius religiosos, de baix a dalt i plural. Est. 8- Del nord, que cau en el nord. Donen consonància a una casa. 9- Doblada en la sèrie. Al revés, en bàsquet, ala. Cap vegada. 10- Cantautor espanyol de rock. Que té un so apagat o poc distint. 11- Immigrants que a Vidreres formen un bon aplec. Centre de taula. 12- Claror, resplendor. Abans. 13- Segregació segons el color de la pell. 14- Final de mes. Societat General d'Autors Italians. El badoc passa el temps mirant qui el té més gros

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1												■		
2				■					■					■
3						■								
4														
5		■	■	■		■				■				
6														
7	■								■			■		■
8						■		■						
9							■				■			
10					■								■	

Sopa de lletres

Quinze bolets comestibles. Amb les lletres sobrants podreu llegir una frase feta equivalent a donar a quelcom més importància que la que té.

O	L	L	E	V	O	R	P	A	O	S	A
E	O	O	R	A	G	E	N	E	L	L	-
S	N	M	Y	I	M	A	E	L	S	F	-
C	R	G	E	N	L	U	E	P	S	R	P
A	E	R	I	L	I	T	R	U	A	E	A
R	X	-	E	R	E	S	R	G	C	D	L
L	I	R	Q	N	G	E	S	U	O	O	O
E	O	E	I	-	N	O	F	O	O	L	M
T	M	P	R	Y	M	A	L	T	R	I	A
C	I	R	E	L	L	O	M	A	G	C	E

1	P	I	L	A	N	E	S	B	E	R	A	S								
2	R	U	L	U	N	T	C	I	A	L	+									
3	O	C	O	P	A	R	O	M	L	A	S									
4	H	A	V	A	R	T	E	B	E	S	B	U	R	G						
5	H	A	V	A	R	T	E	B	E	S	B	U	R	G						
6	H	A	V	A	R	T	E	B	E	S	B	U	R	G						
7	I	+	S	L	L	I	F	U	L	L	O	N	T	■						
8	I	T	E	R	A	C	A	M	W	■	■	■	■	■						
9	C	A	T	I	E	A	R	I	N	D	A									
10	A	R	E	A	S	I	D	U	S	■	■	■	■	■						

SOLUCIÓ SOPA DE LLETRES:
 Escarlet, fredolc, girgola, llenega, moixeró, molleric, mürgüla, orrellana, paloma, pinetell, reig, rossinyal, rovelló, sureny, cep.
 Frase feta: Posar més pa que formatge.

Candidates i candidats a l'elecció de la Pubilla i l'Hereu de Vidreres d'enguany.

Festa major de Vidreres

Lidia Bas i Marc Ball.losera, la Pubilla i l'Hereu de Vidreres de l'any 2004.

2004

Foto de grup de les candidates i candidats a l'elecció de Pubilla i Hereu de Vidreres dels anys 2003 i 2004. (Fotos: Foto Estudi Albert).

A black and white photograph of a tall, multi-tiered stone clock tower. The tower features a clock face on its middle section, two arched windows above it, and a decorative top section with a small dome. To the left, a portion of a building with a tiled roof and a balcony is visible. In the foreground, there are some dark, leafy plants. The sky is overcast.

*25 anys
d'ajuntaments
democràtics*

25 anys d'ajuntaments democràtics

Records de la transició política a Vidreres

Hem parlat amb tres dels protagonistes d'aquelles eleccions de fa un quart de segle: Ramon Garriga, Josep Sala i Felicià Carós. Aquest article l'hem confeccionat a partir de les seves paraules, reflex de records encara ben vius, i de

JOAQUIM DABAN - JOAQUIM BAYÉ

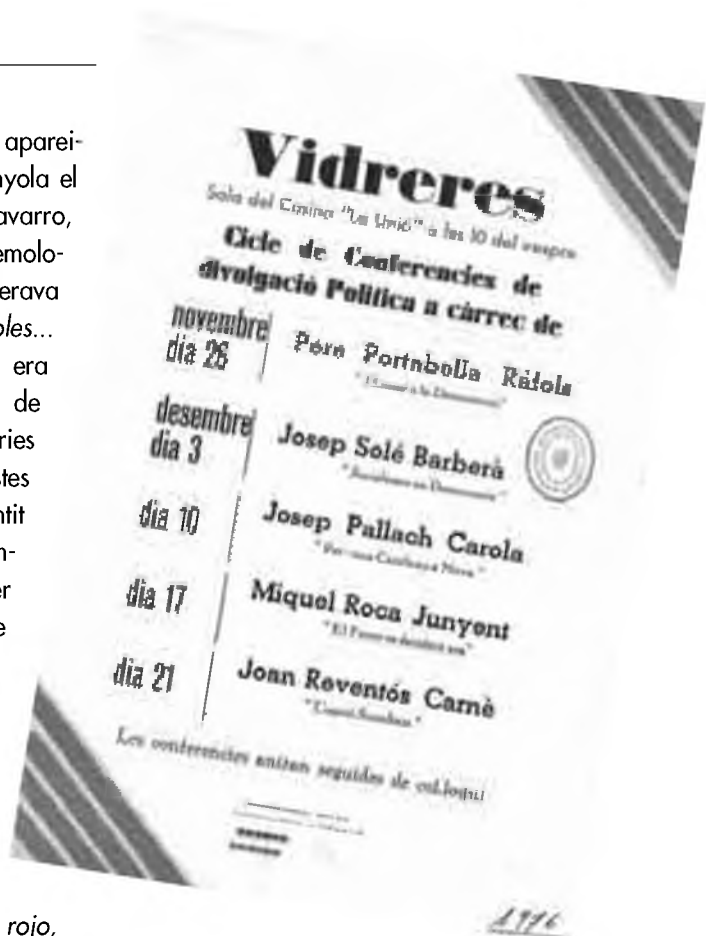
1975 - La mort de Franco

Quan el dia 20 de novembre de 1975 apareixia a les pantalles de la televisió espanyola el president del govern, Carlos Arias Navarro, amb el rostre descompost, les mans tremoloses, i la veu enrogallada, tothom esperava que s'anunciés la gran notícia: "Españoles... Franco... ha muerto!". Sens dubte, era la frase que desitjaven sentir milions de persones. A moltes biografies i memòries dels darrers trenta anys, els protagonistes reconeixen que, després d'haver sentit la notícia, van obrir ampolles de "xampany" i van brindar amb entusiasme per les noves expectatives polítiques que s'obrien al nostre país.

Era el final d'una dura etapa política que havia començat amb una altra frase lapidària, pronunciada pel mateix General Franco el dia 1 d'abril del 1939, i que també ha quedat a la memòria col·lectiva: *En el día de hoy, cautivo y desarmado el ejército rojo, han alcanzado las tropas nacionales sus últimos objetivos militares. La guerra ha terminado.*

Quedava enrere una llarga dictadura i s'iniciava, així, un camí ple d'entrebancs i dificultats que havia de dur-nos cap a un nou període polític amb més llibertat i en plena democràcia.

Lavors, Vidreres era una població que tenia uns 3000 habitants i el seu Ajuntament era presidit per Lluís Stoka, que també era el director de la principal indústria del poble, la RAM. Cap manifestació pública no va evidenciar la tristesa o l'alegria davant la notícia de l'esdeveniment: en tot cas, la festa la va fer cadascú a casa seva.

1976- 1978:

L'efervescència democràtica

Després de la mort del dictador es va produir, a tot l'Estat, una forta mobilització ciutadana que demanava l'inici d'un període de transició política que ens portés a la consecució pacífica d'un règim democràtic. Fou durant aquesta època quan la societat catalana, a les manifestacions, vagues i crides populars, reclamava amb insistència llibertat, amnistia i estatut d'autonomia. I fou llavors quan es va poder celebrar l'onze de setembre de 1976, una primera diada nacional unitària a Sant Boi del Llobregat.

A Vidreres, pel mes de novembre de 1976, quan només feia un any de la mort de Franco, un col·lectiu de vidrerencs va voler informar a tots els veïns sobre els canvis polítics que començaven a intuir-se, i van organitzar un "Cicle de conferències de divulgació política", amb alguns conferencians que, anys més tard, van assolir un protagonisme destacat a la política catalana i espanyola:

Dia 26 de novembre: PERE PORTABELLA,
"El camí cap a la democràcia".

Dia 3 de desembre: JOSEP SOLÉ BARBERÀ,
"Socialisme en democràcia".

Dia 10 de desembre: JOSEP PALLACH,
"Per una Catalunya nova".

Dia 17 de desembre: MIQUEL ROCA JUNYENT,
"El futur es decideix ara".

Dia 21 de desembre: JOAN REVENTÓS,
"L'opció Socialista".

La convocatòria es va fer a través d'una circular on s'informava, en castellà i català, que:

"Ens arriba cada dia una onada de notícies que fan referència a les activitats de grups, associacions, partits polítics, assemblees..., fins fa poc inexistents o desconeguts, que públicament es manifesten a favor o en contra de les llibertats, l'amnistia, la democràcia sense exclusions, l'autonomia, la reforma o la ruptura, el sufragi universal, la necessitat d'un període constituent i de moltes altres qüestions. (...) Podem dir, sense exagerar, que el panorama social, polític i econòmic de l'Estat espanyol en general i de Catalunya en particular és, si més no, confús i desconcertant".

En aquell moment, feia quatre mesos que el rei havia cessat Arias Navarro com a president del govern i, per substituir-lo, havia nomenat Adolfo Suárez. Les notícies, els rumors i els comentaris que confirmaven o desmentien determinades decisions polítiques eren molt habituals i, per això, bona part de la ciutadania estava desorientada i confusa. Davant d'aquesta complexa situació, aquest col·lectiu de vidrerencs es proposava:

"Posar claror damunt d'alguns temes de gran interès per a tots i com a preparació política, cultural i cívica cara al procés de participació que, segon sembla, començarà aviat"

La circular fou signada pels 31 membres que componien aquest col·lectiu de vidrerencs i vidrerencques:

Ricard Deulofeu Cardona

Aniceto Salvans Roura

Arturo Serradell Benavent

Pere Balló Vila

Constantino Boada Fulla

Josep Sala Puig

Joaquín Piferrer Cubarsí

Joan Sagrera Riera

Ramón Torrent Macau

Martí Sanz Mazó

Ramon Garriga Ribas

Felicià Carós Millàs

Albert Pons Bancells

Ramón Gascons Camps

Ramón Torrent Cabruja

Adolfo Ramos Lacosta

Ramón Ruhí Babot

Roser Balmanya Agustí

Maria Babot Mullera

Consol Massa Fabregas

Enriqueta Agustí Llistosella

Antoni Pou Dalmau

Joan Deulofeu Borrell

Valerià Massa Blanch

Josep Ponce Gabarrón

Salvador Madrenys Caballé

Juli Llinàs Deulofeu

Francisco Guitart Julia

Josep Xirgu Farnés

Lluís Ferrer Prat

Joaquim Garriga Ribas

Evidentment, caldrà parar atenció sobre els noms i cognoms que apareixen en aquesta llista, perquè d'aquesta plataforma va sorgir, en un primer moment, un nucli unitari que potencià els actes reivindicatius de caràcter cultural i/o polític, i que vellà pels interessos del municipi. Posteriorment, quan es convocaren les eleccions municipals, aquesta plataforma unitària es va dividir en tres candidatures polítiques ben diferenciades.

En aquestes dates, el 15 de desembre de 1976, es va celebrar el referèndum sobre la llei de reforma política, que havia de dur-nos a l'inici de la transició democràtica. La societat espanyola es va expressar massivament (més del 90% dels vots) a favor de la convocatòria d'eleccions legislatives i, per tant, a favor del canvi de règim polític. A conseqüència d'aquests resultats aclaparadors, el govern espanyol actuà amb certa rapidesa: el mes d'abril del 1977 es legalitzà el partit comunista i, poc després, es van convocar les primeres eleccions legislatives per al dia 15 de juny de 1977. Curiosament, el mateix dia que es va legalitzar el PCE, a la nostra població s'estava celebrant un acte de Comissions Obreres; no cal dir que la trobada es va convertir en una festa.

Novament, amb motiu de la convocatòria electoral del 15 de juny, un col·lectiu de vidrerencs van organitzar un seguit d'actes per tal d'informar sobre les diferents opcions polítiques que s'oferien als ciutadans, perquè, tal i com ens comenta en Ramon Garriga:

"Nosaltres no estàvem en condicions d'oferir unes idees prou serioses per a aquells moments tan decisius".

Es varen fer 12 xerrades que es convocaven pel sistema tradicional del boca-orella, sense que s'utilitzés cap altre mitjà de difusió: ni cartells, ni altaveus, ni cartes... però, com que hi havia una major sensibilitat i una gran mobilització ciutadana, la gent va assistir massivament a totes les sessions programades.

Es va convidar en Pallach, en Roca Junyent, en Ramon Torrent, i a diferents membres representatius de la Unió de Pagesos, de la U.G.T., de l'Esquerra Democràtica de Catalunya, de la Lliga, del PSC (reagrupament), de la Unió Democràtica de Catalunya, del PSUC i del PSC (congrés).

Finalment, el dia 15 de juny de 1977 es van celebrar les primeres eleccions legislatives des de l'any 1936. A l'Estat, el gran vencedor d'aquestes eleccions fou el partit de la UCD, d'Adolfo Suárez, que va aconseguir 165 diputats; però a Catalunya, els guanyadors havien estat els partits d'esquerra, que van aconseguir una àmplia majoria de vots. Com a conseqüència d'aquests resultats, el govern de Madrid es va inquietar profundament: primer, perquè els partits progressistes havien guanyat les

eleccions a Catalunya i, en segon lloc, perquè els partits polítics catalans (Socialistes de Catalunya, PSUC, Pacte Democràtic per Catalunya, Democràcia Cristiana de Catalunya, Esquerra de Catalunya) sumaven 43 diputats.

Arran d'aquestes eleccions s'incrementà notablement la mobilització popular catalana. L'onze de setembre de 1977 es va celebrar la diada nacional més reivindicativa i més participativa. Un milió de catalans van sortir a Barcelona per demanar, amb insistència, el retorn de la Generalitat i el reconeixement de l'autonomia de Catalunya. Vidreres, juntament amb molts altres pobles i ciutats de Catalunya, també es va mobilitzar.

La primera legislatura espanyola va tenir una vida breu, però molt intensa: s'aprovaren els pactes de la Moncloa i es redactà el text de la Constitució espanyola, que, un cop aprovada pel Congrés i pel Senat, va ser ratificada pel poble (amb el 88% dels vots) el dia 6 de desembre de 1978. Un cop ratificada, es van dissoldre les Corts i es van tornar a convocar eleccions legislatives per tal que les noves Corts aproessin, definitivament, el text constitucional.

L'onze de setembre de 1978, el "Col·lectiu 11 de setembre" fou l'encarregat, a la nostra vila, de convocar un acte unitari amb un programa ben variat: cercavila, animació infantil amb Xesco Boix, i sardanes amb La Principal de Llagostera. Alguns dies abans, s'havia repartit un cartell on s'explicava quin era el sentit històric de la commemoració i s'apuntava, pels qui no la coneixien, la lletra de Els

ELECCIONES LOCALES 1979

CONCEJALES

Municipio de VIDRERAS

Doy mi voto a la candidatura presentada por

CONVERGENCIA I UNIÓ

- 1 D. FELICIANO CAROS MILLAS
- 2 D. HERBERTO ANZANO LLORCA
- 3 D. SABINO ALAÉZ FERNÁNDEZ
- 4 D. ADOLFO RAMOS LACOSTA
- 5 D. JOAQUÍN JOYANET CALVET
- 6 D. SALVADOR RUHI BAS
- 7 D. JOSÉ MAS MAS
- 8 D. VICENTE VILA PUJOLRAS
- 9 D. MANUEL ARINO CASTILLO
- 10 D. JAIME BURJACHS GISPERT
- 11 D. CARLOS SAIS BONET
- 12 D. PEDRO BRUGADA DALMAU
- 13 D. LUIS RIERADEVALL PLA
- 14 D. JORGE MERCADÉ COSTA
- 15 D. ENRIQUE VERDÚ JANSANA

ELECCIONES LOCALES 1979

CONCEJALES

Municipio de VIDRERAS

Doy mi voto a la candidatura presentada por

ENTESSA DE VIDRERAS

- 1 D. ALBERTO PONS BANCELLES
- 2 D. JOSÉ MATEU GIRONES
- 3 D. ENRIQUETA VILA BUSQUETS
- 4 D. JOSÉ RICO MARTÍNEZ
- 5 D. PEDRO MERCADER MERCADER
- 6 D. RAFAEL GRANADOS SANCHEZ
- 7 D. VICENTE MATEU SEFRA
- 8 D. JOSÉ RAMÍREZ CRESPO
- 9 D. JOSEFA ROCA FONTELLES
- 10 D. PEDRO DALEMUS CAROS
- 11 D. JOSÉ MANUEL SESE ANDREVA

ELECCIONES LOCALES 1979

CONCEJALES

Municipio de VIDRERAS

Doy mi voto a la candidatura presentada por

PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC - PSOE)

- 1 D. JOSÉ SALA PUIG
- 2 D. RAMÓN GARRIGA RIBAS
- 3 D. JOSÉ CAMPMAJO FEIXAS
- 4 D. ANICETO SALVANS ROURA
- 5 D. ANTONIO GALAN TIRADO
- 6 D. JUAN SAGRERA RIERA
- 7 D. PEDRO VALLS SOLA
- 8 D. MARIA ROSA COSTA RIDORSA
- 9 D. LUIS FEIXAS PUJOLRAS
- 10 D. JUAN HERMOSO CALABORRO
- 11 D. JOAQUÍN FORMIGA GUILL ZONA
- 12 D. JOSÉ DEULOFEU BOBELL
- 13 D. LUIS FERRER PRAT
- 14 D. JOSÉ CASTELLS BOFILL
- 15 D. M. ILUMINADA GUITART BLANCH

Segadors, l'himne nacional de Catalunya. Durant aquests anys, hi havia un entusiasme popular que afavoria l'aparició de noves entitats i associacions disposades a organitzar tota mena d'activitats culturals i/o esportives. Qualsevol acte s'aprofitava per fer una crida a favor de la llengua i la cultura catalana, i en defensa de les llibertats i l'autonomia... Vidreres no era cap excepció. Entre 1977 i 1979 es van consolidar algunes entitats que ja havien estat fundades anys enrere: el Grup Teatral Vidrerenc, el Grup d'Esplai, el F.C. Vidreres...; però també van néixer, amb molta empena, altres associacions: l'Agrupació Bella Dansa, el Club Patí, l'Associació de Pares de l'escola Sant Iscle, el Cine-Club... Algunes d'aquestes entitats van ser una escola formativa i una plataforma per a alguns dels seus membres que, posteriorment, es van incorporar a les candidatures polítiques municipals de l'any 1979.

L'esperit del 79

Després de les eleccions legislatives del 1977 es veia clar que el procés de transició era irreversible i ja es començava a parlar d'una propera convocatòria d'eleccions municipals.

En un primer moment a Vidreres es va començar a gestar una candidatura unitària, formada per persones procedents de diferents sectors socials i de diverses actituds i compromisos cívics, però unides per la convicció del canvi democràtic necessari a l'Ajuntament. Pocs d'ells estaven afiliats a partits polítics (Joaquim Formiga al PSC; Albert Pons al PSUC; Felicià Carós a Convergència...) i la majoria s'aixoplugaven sota la denominació Grup Democràtic Independent. En aquest "projecte inicial" de candidatura unitària, van coincidir les mateixes persones que havien organitzat, l'any 1976, el Cicle de conferències de divulgació política; les que havien preparat els històrics onzes de setembre dels anys 1977 i 1978 i les que havien assistit als diversos concerts/mítjns de Raimon. Una de les primeres decisions que va prendre aquest col·lectiu, fou la tramesa d'un escrit, amb data 1 d'agost de 1977, a l'alcalde Lluís Stoka on se li demanava el següent:

Senyor,

Els sotasignats, representants, els uns, del partits polítics i del Grup Democràtic Independent els altres, tots veïns de Vidreres, creiem que donat el resultat de les Eleccions a la nostra Vila i del plantejament democràtic que cal fer-se en aquesta nova etapa de la vida municipal, és convenient

i indispensable a més de lògic i necessari, tenir coneixement de la Gestió del nostre Municipi. Per aquest fi

Demanam tingui a bé convocar una SESSIÓ PÚBLICA de l'Ajuntament que presideix, dins la primera quinzena d'agost, per tal de tractar de les qüestions que indiquem en el següent temari:

- Problema escolar (manca d'ales)
- Projectes d'obres.
- Intervenció en els plens.
- Estat de comptes (no fiscalització)
- 11 de setembre.
- Guarderia.
- Noves indústries.
- Immoble "Cafè de Baix".
- Immoble carrer de Barcelona, al costat de Can Raset (amença ruïna)
- Farmàcia.
- Depuradora.

Esperem que pel mitjà habitual (altaveus municipals), donarà compte de la data de celebració de la sessió pública.

El saluden cordialment,

Pacte Democràtic.

PSC - PSOE.

Democràcia Cristiana.

PSUC.

G.D.I.

L'alcalde va acceptar que els plens fossin públics i, lògicament, hi va haver una gran assistència dels membres d'aquest col·lectiu en els plens municipals; perquè, tal i com recorda en Josep Sala:

"Vàrem anar als plens per veure com funcionaven i per veure si podíem controlar o aturar certes coses que nosaltres consideràvem que es feien malament."

Però, malgrat aquesta activitat unitària inicial, quan es van convocar les eleccions municipals, la pretesa candidatura unitària no va reeixir perquè, segons Ramon Garriga:

"Hi va haver algunes exigències per part de Convergència que a nosaltres ens van semblar que no eren les adequades i que l'exigència d'anar de cap de llista no es podia admetre".

Ben al contrari, Felicià Carós opina que:

"No hi va haver mai cap intent d'anar junts; tothom anava preparant les seves candidatures. Però instintivament, abans de les eleccions municipals, tots els actes que es feien eren unitaris".

Així va ser com es van anar configurant les tres

candidatures integrades majoritàriament per independents. La del PSC-PSOE, encapçalada per Josep Sala; la de Convergència i Unió, liderada per Felicià Carós; i la de l'Entesa per Vidreres (PSUC), amb Albert Pons de número u. La llista del PSC es va trobar amb problemes d'última hora, perquè anaven elaborant el programa sense concretar qui ocuparia el primer lloc, donant per fet que seria en Ramon Garriga, l'impulsor de la candidatura i l'element més actiu de tota l'activitat preelectoral; però ell s'hi va negar i finalment Sala va ocupar el lideratge. Ell mateix ho explica:

"Tothom volia anar darrere. Fins que, l'últim de tots, el que sempre quedava més enrere va haver d'acceptar perquè si no tot s'enfonsava; em va semblar que després de dos anys treballant no ho podíem deixar perdre".

La composició de les llistes va quedar de la següent manera:

PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA:(PSC-PSOE)

- 1.- Josep Sala Puig.
- 2.- Ramon Garriga Ribas.
- 3.- Josep Campmajó Feixas.
- 4.- Anicet Salvans Roura.
- 5.- Antoni Galán Tirado.
- 6.- Joan Sagrera Riera.
- 7.- Pere Valls Sola.
- 8.- M. Rosa Costa Ridorsa.
- 9.- Lluís Feixas Pujolràs.
- 10.- Joan Hermoso Calahorro.
- 11.- Joaquim Formiga Güell.
- 12.- Josep Deulofeu Borrell.
- 13.- Lluís Ferrer Prat.
- 14.- Josep Castells Bofill.
- 15.- Il·luminada Guitart Blanch.

CONVERGÈNCIA I UNIÓ.

- 1.- Felicià Carós Millas.
- 2.- Heribert Anzano Llorca.
- 3.- Sabí Aláez Fernández.
- 4.- Adolf Ramos Lacosta.
- 5.- Joaquim Jovanet Calvet.
- 6.- Salvador Ruhí Bas.
- 7.- Josep Mas Mas.
- 8.- Vicenç Vila Pujolràs.
- 9.- Manuel Ariño Castillo.
- 10.- Jaume Burjachs Gispert.
- 11.- Carles Sais Bonet.
- 12.- Pere Brugada Dalmau.
- 13.- Lluís Rieradevall Pla.

14.- Jordi Mercader Costa.

15.- Enric Verdú Jansana.

ENTESA DE VIDRERES.

- 1.- Albert Pons Bancells.
- 2.- Josep Mateu Gironés.
- 3.- Enriqueta Vila Busquets.
- 4.- Josep Rico Martínez.
- 5.- Pere Mercader Mercader
- 6.- Rafael Granados Sánchez.
- 7.- Vicenç Mateu Serra.
- 8.- Josep Ramírez Crespo.
- 9.- Josepa Roca Fontelles.
- 10.- Pere Dalemus Caros.
- 11.- J. Manuel Sese Andreva.

Alguns vidrerencs es van mostrar sorpresos per l'aparició de les tres candidatures, i així queda reflectit al número 4 de la revista "La Taula del Racó", on apareix un article signat per Jordi Català on es pregunta:

"No fóra més factible i més positiu que es formés entre tots un sol equip?"

També en Ramon Garriga es lamentava, en un míting d'abans de les eleccions municipals:

"Nosaltres volíem fer una candidatura unitària que hagués sigut recolzada per tots els partits amb presència aquí Vidreres. Desgraciadament, aquesta candidatura unitària ha estat impossible. Segurament ens hàgim equivocat una mica tots. Per tant, des d'ara, mirem tots plegats, què vol i què necessita Vidreres, no deixem enverinar el poble amb crítiques, perquè després de les eleccions la unitat l'hauem de restablir."

Però no hi havia marxa enrere. Les candidatures s'havien anat forjant d'acord amb els interessos dels partits polítics i difícilment es podia aconseguir una candidatura unitària amb persones i ideologies sensiblement diferents. Era, doncs, el moment de mesurar el suport popular que tenia cadascun dels programes polítics.

Durant el mes de febrer es van realitzar els mítings de presentació pública de cadascuna de les candidatures i, per fer-ho, s'aprofitaven els actes que els partits d'àmbit català o estatal realitzaven de cares a les immediates eleccions generals; perquè un cop ratificada la Constitució espanyola el mes de desembre del 1978, s'havien dissolt les Corts i havien tornat a convocar eleccions legislatives per al dia 1 de març del 1979. Es vivia, doncs, en un moment d'efervescència democràtica. La convocatòria de referèndums i eleccions començava a ser

un fet habitual per a tots els ciutadans.

Durant els mesos de gener i febrer de 1979, per tal de donar a conèixer els diferents projectes polítics de l'Estat i per tal de recolzar les diferents candidatures municipals, varen passar per la nostra població, entre d'altres, Francesc Ferrer, Ernest Lluch, Jaume Sobrequès, Tries Fargas, Macià Alavedra, Maurici

Josep Sala, primer alcalde de la nova etapa

Duran, Josep Arnau, Joaquim Manzano,

Heribert Barrera i Josep M. Poblet.

L'enmig de tot plegat, entre els mesos de febrer i març, es va produir un remarcable incident que va acabar amb el tancament provisional de "La Taula del Racó". Aquesta revista-butlletí, que s'editava a Vidreres des del novembre de 1978, va anunciar en els núm. 3 i 4 (gener i febrer de 1979) que pel mes de març faria un número extraordinari dedicat a les eleccions municipals, on s'inclouria la llista de les diferents candidatures i el seu programa electoral. Segons va explicar la mateixa revista en el número 5, que va aparèixer el mes de juny (un cop ja havien passat les eleccions municipals), la cosa va anar de la següent manera (ho copiem literal):

"Rebérem una comunicació per tal de que un dels programes electorals inserits al nostre Butlletí, estigués signat cada full per el cap de l'Agrupació electoral. Tot era degut -segons la persona implicada- per evitar-nos significacions amb diferents querelles criminals que ell personalment, La Lactaria Española, S.A. i Aigua Viva Parc, emprendrien contra els autors del referit programa electoral. Replicàrem que no era correcta aquesta exigència i que no tindríem en compte la recomanació, quan menys, per ètica.

No sols vàrem rebre la pressió de la primera autoritat municipal, sinó que també un representant d'Aigua Viva Parc va venir a trobar-nos, influenciat pel promotor de tot el soroll.

Veient que no baixàvem el cap i seguíem endavant, aprofitant que el rotatiu gironí Punt Diari publicava un reportatge destacant la tasca de "La

Taula del Racó", serví per telefònicament inquirir la nostra situació legal donant com a pretext la visita a l'Ajuntament d'un delegat del Ministeri de Cultura, demanant informació de la revista. Que ell, com a Batlle, havia manifestat que desconeixia en absolut la nostra existència i que era necessari que nosaltres dirigíssim un escrit a l'Ajuntament donant a conèixer la situació legal del Grup i la classe de publicació que editàvem. (...) Aleshores consultàrem amb el nostre assessor jurídic, el lletrat Ferran Casanovas Sanguino, el qual ens aconsellà seriosament suspendre totes les activitats del Grup d'Amics de Vidreres, fins a tenir resolts els problemes amb l'administració pública."

"La Taula del Racó" va estar uns mesos sense sortir, no va publicar les fotos i programes de les candidatures (document que ara seria ben valuós) i, per tant, tampoc el "temu" programa electoral del PSUC. En tot cas, aquest programa va ser repartit casa per casa, com tots els altres i amb tota normalitat, durant la campanya electoral. En definitiva, però, aquest incident és una bona mostra de les tibantors i els recels del moment.

El dia 1 de març es van celebrar les eleccions legislatives que van tornar a donar la victòria a la U.C.D. i s'inicià una complexa legislatura que seria estroncada, l'any 1981, per la dimissió d'Adolfo Suárez, pel cop d'Estat de Tejero i per la dissolució de la U.C.D. i la convocatòria de noves eleccions per a l'any 1982.

Finalment, el dia 3 d'abril de 1979 es van celebrar les desitjades eleccions municipals, que van donar els següents resultats:

Electors:	2.222.-
Votants:	1.612.-
Llegides:	1.612.-
Vàlides:	1.585.-
Nul·les:	8.-
En blanc:	-

	Vots	Regidors
PSC:	757.-	6
Entesa	102.-	-
CiU.	726.-	5

D'aquests resultats s'ha de destacar la bona participació dels vidrerencs en aquestes eleccions municipals (votaren el 72'5% del cens electoral). Però, si analitzem amb detall els resultats obtinguts per cadascuna de les candidatures, ens adonarem que, d'una banda, a l'Entesa per Vidreres només li van faltar 20 vots per aconseguir representació municipal i, per l'altra, que entre les dues candidatures majoritàries únicament hi havia una diferència de 31 paperetes, que van permetre al PSC treure 6 regidors i van deixar Convergència amb 5 representants. S'iniciava, així, la primera legislatura dels ajuntaments democràtics després de la dictadura franquista.

Aquell mateix any, els catalans hauríem de tornar a passar per les urnes, perquè el 25 d'octubre

s'havia de ratificar l'Estatut d'Autonomia. El poble català va donar un ampli suport al text estatutari amb més del 88% dels vots afirmatius.

El 20 de març de 1980 es van celebrar les primeres eleccions democràtiques al Parlament de Catalunya. La coalició Convergència i Unió obtingué la majoria relativa dels vots i, arran del pactes amb ERC, es va proclamar Jordi Pujol com a president de la Generalitat. En un període de 15 mesos els ciutadans catalans havien anat 5 vegades als col·legis electorals.

1979 - 1983: Els fonaments de la democràcia local

El nou Ajuntament democràtic de Vidreres, d'acord amb el resultat de les eleccions municipals, es va constituir el 19 d'abril del 1979. Els dos partits amb representació municipal (PSC i CiU) es van posar d'acord i van votar, per unanimitat, a favor de Josep Sala i Puig, cap de llista pel PSC. D'aquesta manera, es restablí la unitat política que tant s'havia reclamat durant la campanya electoral. Després de l'elecció de l'alcalde es van designar els membres de la Comissió Permanent, que estaria formada per l'alcalde, per dos representants del PSC (Ramon Garriga i Anicet Salvans) i per dos representants de Convergència i Unió

Ple municipal del mes de maig de 1982. D'esquerra a dreta: Felicià Caròs, Heribert Anzano (Deulofeu), Sabino Aláez, Joan Sagrera, Anicet Salvans, Josep Sala, el secretari de la Corporació, Ramon Garriga, Antonio Galán i Josep Campmajó. Hi falten Adolf Ramos i Joaquim Jovanet.

(Feliçia Carós i Joaquim Jovanet). La primera actuació del nou Consistori va ser, tan bon punt acabat l'acte de constitució de l'Ajuntament, enviar un telegrama al Cap del Govern i al President de les Corts amb la reclamació següent:

"Ajuntament de Vidreres (Girona), legalment constituït 19-04-79, reclama, per unanimitat, aprovació urgent Estatut d'autonomia de Catalunya, tal i com va ser aprovat per la comissió dels vint, en el seu dia."

Corporació Municipal de Vidreres.

En el primer ple municipal es van constituir les comissions de treball:

- Guarderia - Escoles - Cultura i Esports.

Responsable: Adolf Ramos.

Vocals: Salvans, Garriga i Aláez.

- Urbanisme - Obres i Serveis.

Responsable: Josep Sala.

Vocals: Jovanet, Sagrera i Carós.

- Sanitat i Salut Pública.

Responsable: Heribert Anzano.

Vocals: Galán, Garriga i Ramos.

- Agricultura - Indústria i Treball.

Responsable: Josep Campmajor.

Vocals: Galán i Aláez.

- Finances i Administració.

Responsable: Joan Sagrera.

Vocals: Aláez, Campmajor, Garriga i Jovanet.

- Participació ciutadana i serveis socials.

Ramon Garriga i Feliçia Carós.

També es va prendre la ferma determinació de canviar els noms d'aquells carrers del poble que s'associaven al període franquista: plaça del Caudillo, José Antonio, General Queipo de Llano, 2 de Febrer, General Sanjurjo, Calvo Sotelo, General Mola... Finalment, també es van deixar ben clares quines havien de ser les prioritats d'aquesta primera legislatura: el sanejament de les finances municipals i la reforma del Pla General.

Pel que fa a les finances municipals, en Josep Sala recorda:

"Abans que nosaltres arribéssim a l'Ajuntament, el pressupost es feia des de la gestoria Cánovas, de Girona. Al mes de juny, quan vàrem entrar, teníem un pressupost d'onze milions de pessetes... La nostra gran obsessió era aclarir els números, perquè l'Ajuntament no tenia crèdit perquè no era fiable, no pagava i ningú no fiava res. I al cap d'un any, tothom ens fiava... Vàrem tenir una xerrada amb l'anterior alcalde que ens va entregar en un

Inauguració de la biblioteca municipal, abril de 1982.

paper els crèdits que s'havien de pagar; però, contràriament, de la llista del que s'havia de cobrar, res de res."

Els tres entrevistats coincideixen a destacar el gran esforç que es va fer per regularitzar i sanejar les finances municipals. Però, pel que fa al Pla General, hi ha opinions ben diferents. Per a en Josep Sala:

"Abans del 1979 totes les llicències es donaven segons les directrius d'un Pla General que s'estava fent i que no estava aprovat ni provisionalment. Nosaltres el vàrem fer analitzar jurídicament i urbanísticament i, segons aquell Pla, el casc urbà de Vidreres havia d'enllaçar amb la Nacional II, amb un creixement lineal. (...) Aquell Pla defensava els interessos de determinades persones.(...) Calia un nou Pla General i, certament, la proposta que vàrem fer sobre el nou Pla General va ser la primera fricció que va provocar un conflicte amb CiU."

En canvi, Felícia Carós considera que:

"En el nou Pla General hi havia el pro i el contra. Jo estava en contra del que es va fer, i em sembla que no em vaig equivocar. Jo creia que els qui redactaven el Pla General desconeixien el poble... Ho vaig consultar amb en Pere Macias, i em va dir que potser hagués estat millor fer unes normes subsidiàries que permetien més flexibilitat."

Per a la seva aprovació, el Pla General requeria d'una majoria qualificada de vots i, per tant, als 6 representants del PSC els feia falta un altre vot per poder aprovar aquesta norma fonamental del municipi. Les discussions i les tensions entre les dues formacions van ser importants; fins que un representant de Convergència i Unió es va desmarcar de la disciplina de grup i va recolzar la proposta del partit dels socialistes. Fou així com, finalment, es va poder aprovar el nou Pla General Urbanístic de Vidreres.

El Pla General va ser el principal motiu de discrepàncies i friccions. I també van portar tensions alguns que pretenien que l'Ajuntament afavorís determinats interessos particulars. Però, deixant de banda aquests aspectes, els tres entrevistats coincideixen en la valoració positiva d'aquest primer període, en el sentit que es partia de tant enrere, que tots els avenços eren importants i significatius i era lògic que es realitzessin majoritàriament per unanimitat.

Durant aquesta primera legislatura hi havia un munt de feina per fer, molt pocs diners per fer-la i una escassa experiència política. Malgrat tot,

aquestes mancances es compensaven amb una gran dosi d'il·lusió i d'entusiasme que feia possible que es poguessin tirar endavant bona part dels projectes socials, culturals i urbanístics.

Felícia Carós ho expressa molt bé:

"Vàrem tenir unió i vàrem poder tirar endavant. Però la cosa arrenca d'abans de les eleccions, de l'esperit que hi havia abans. I vàrem tenir sort. Vàrem recuperar l'espai perdut."

En Sala ho concreta així:

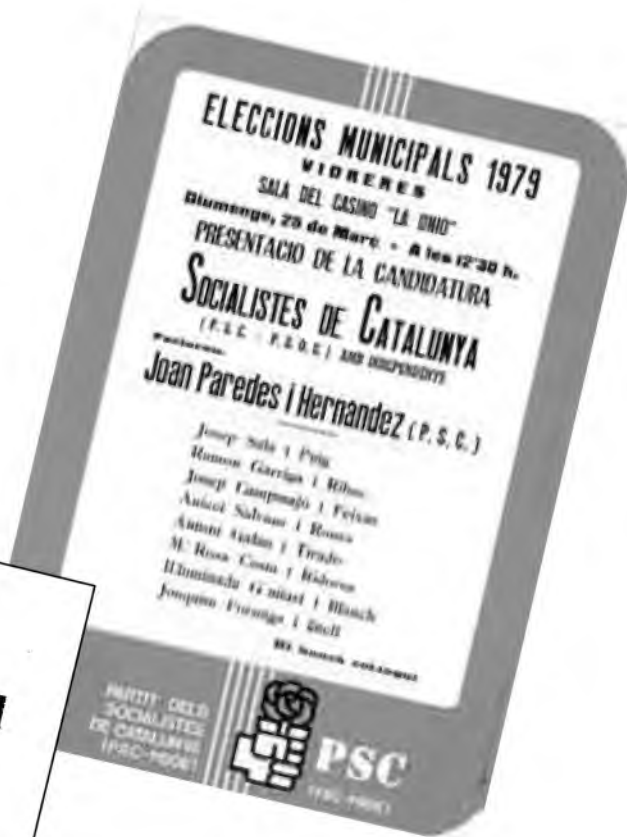
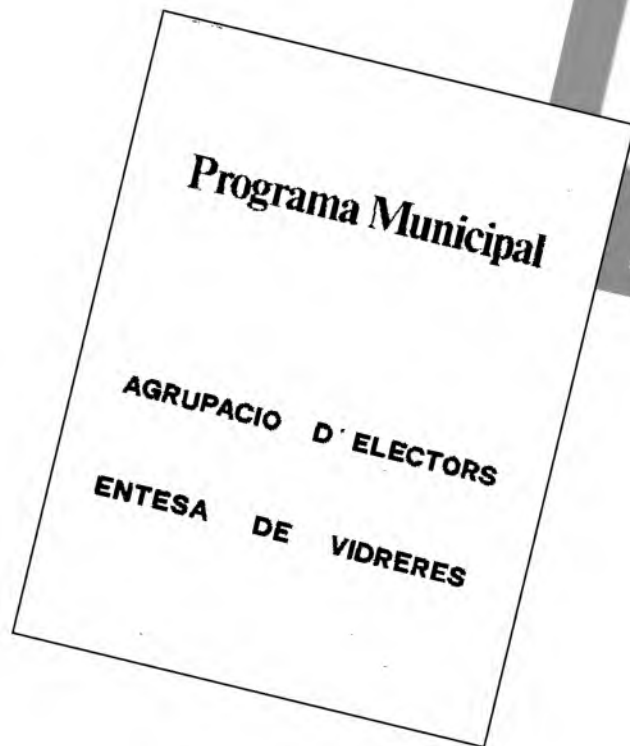
"La primera legislatura va ser la més compromesa de totes. Perquè es partia d'una època difícil. I començar a posar ordre sempre costa. Ens vàrem guanyar enemistats, però hi estàvem obligats."

I en Ramon Garriga ho explica amb unes paraules que ens serveixen perfectament per tancar el reportatge:

"Aquella primera legislatura va suposar una enorme inversió de temps, esforç i desgast personal per part de tots els que ens hi vàrem implicar. Però vam actuar segons les nostres conviccions i crec que en aquell moment vam fer el que calia."

FONTS D'INFORMACIÓ:

- Entrevistes a Felícia Carós (30-06-04), Ramon Garriga (21-07-04) i Josep Sala (26-08-04)
- La Taula del Racó, Butlletí del G.A.V. Núms. 3 a 6, 1978-1979
- Butlletí d'informació municipal 1980
- Gravació de la presentació de les candidatures per a les eleccions municipals del 8 de maig del 83 de l'emissora "El so de la Selva", de Maçanet.
- Arxiu municipal de l'Ajuntament de Vidreres
- Arxius particulars dels entrevistats
- Fotografies: Felícia Carós, Josep Ferrer, Ramon Garriga i Josep Sala.

RELACION de las cantidades que adeuda el Ayuntamiento de
VIDRERES-

{ Banco Crédito Local de España { Colector General Zona Sur, 1.000.000'--
{ Banco Crédito Local de España { Pavimentación Varias Calles y { Construcción Colectoras Serradell Recif 3.500.000'--
{ Caja Ahorros Provincial Diputación, { Préstamo, 714.000'--
{ Caja Ahorros Provincial Diputación, { Préstamo Guardería Infantil 3.000.000'--
{ Deudas varias que han sido presentada { das a la Sec. Admoción.Local, 1.891.145'--
{ Por obras extras efectuadas en la - { Guardería Infantil 1.500.000'--
{ Factura ampliación Abastecimiento - { Aguas de A. Burjachs y J. Carós, 206.711'--
- T O T A L	11.811.856'--

Aquest va ser "l'estat de comptes" -escrit en una quartilla de paper fi de color groc- que l'Ajuntament va lliurar a les candidatures abans de les eleccions. El pressupost amb què va arrencar el nou Ajuntament va ser d'onze milions de pessetes, la mateixa quantitat que els

11 DE SETEMBRE

REFERENCIA HISTORICA I SIGNIFICACIO ACTUAL

L'11 de setembre de 1714 va caure la ciutat de Barcelona davant els exèrcits d'Espanya i França que l'havien estat assetjant durant tretze mesos. Es tancava pràcticament així la Guerra de Successió a la Corona espanyola que s'havia originat en morir Carles II sense descendència directa. La importància de l'11 de setembre fou, però, molt superior a la de cloure una guerra dinàstica. La successió a la Corona deixada vacant per la mort de Carles II fou un conflicte intern i internacional d'enorme importància. En aquest conflicte, Catalunya, i especialment la ciutat de Barcelona dirigida per Rafael de Casanova i Antoni de Villarreal, s'arreglerà amb Aragó i València en front de França, i, en perdre la guerra, fou sotmesa a una violenta repressió política per part del nou Rei d'Espanya, Felip V, de la dinastia dels Borbons, la dinastia que en aquell moment manava a França i el candidat de la qual a la Corona espanyola per tant era. Catalunya havia conservat fins a 1714 les seves pròpies institucions polítiques, bé que integrada dins de la Corona espanyola. En 1715, i els Decrets de Nova Planta, Felip V va liquidar les institucions catalanes d'autogovern. Fins els anys 1931 i 1932, Catalunya no disposà d'òrgans d'autogovern, no disposà d'un poder polític propi.

Algú pot preguntar si la commemoració de l'11 de setembre de 1714 és la data més adient com a diada nacional de Catalunya; algú pot preguntar si no fóra més adequat commemorar una feta alegre, de reorginment, més que no pas una feta trista i de desfeta. L'única resposta a aquesta pregunta és la de referir-se a la memòria col·lectiva del poble català. El poble català, al llarg de tot aquest temps mai no ha pogut oblidar aquell 11 de setembre que representà la pèrdua de la seva personalitat política. Ha sigut el poble català el qui en els difícils anys de la dictadura franquista s'ha aplegat, exposant-se a la repressió, tots els 11 de setembre per a expressar la seva voluntat de nació. Si altres dates que es commemoraven a la clandestinitat durant la dictadura, tenien altres significacions, la data de l'11 de setembre era la data de la reivindicació nacional, era la data en que totes les forces polítiques catalanes oblidaven les seves lògiques diferències per a centrar-se únicament en la reivindicació dels drets nacionals de Catalunya. Durant la dictadura, l'11 de setembre era la data en que, fins pel nom dels detinguts a les manifestacions, més es demostrava que efectivament tots els qui viuen i treballen a Catalunya són catalans, hagin nascut a Catalunya o fora de Catalunya.

Es és el propi poble de Catalunya el qui ha convertit la data de l'11 de setembre en la diada nacional de Catalunya.

L'ONZE DE SETEMBRE A VIDRERES

Com segurament sabreu, els treballs que la Generalitat està menant per a la confecció del Calendari Laboral i de Festes de Catalunya estan ja molt avançats. Es preveu que en ell l'11 de setembre hi figuri, pels motius que tots coneixem i que en aquest propi programa es resumeixen, com a diada nacional de Catalunya. Creiem, però, que, tal que ja en aquest any, com en el passat, l'11 de setembre tingui un caràcter festiu.

Amb aquest objectiu hem pensat en un programa, ben modest si voleu, però que respongui al càire que a aquesta diada li pertoca; és a dir, un caràcter eminentment popular.

És únicament amb aquesta intenció, amb aquest propòsit, que us demanem la vostra participació i el vostre ajut; perquè Catalunya som tots plegats, i serà només l'esforç de tots qui la farà més pròspera, justa i lliure.

..... I AQUEST, ES EL PROGRAMA

A primera hora de la tarda, molta gresca pels carrers amb un Cercavila en el que hi haurà de tot; Aucca especial de la Diada per a nens i nenes, disfresses, ninots, pantamimes... i molt més!

Tot seguit, a la plaça de l'Església, primera actuació d'en XESCO BOIX amb les seves cançons populars, de tabola, de pastors, de bosquerols; que de bracet amb altres d'ideal i de contingut humà i un reguitzell d'històries i contes—dins un ambient on es viu, canta i correja a cor que vols, cor que desitges— fan que tothom i especialment la mainada, disfrutin de valent.

Per acabar d'enrodonir-ho, no podien faltar les sardanes, que en audicions de tarda i nit, interpretarà la cobla LA PRINCIPAL DE LLAGOSTERA.

I la colla de jovent, que ja l'any passat portaren el pes de la Diada, podran en llurs intervencions l'accent reivindicatiu en els drets que el nostre poble vol assolir, per tal d'arribar a una Catalunya plenament autònoma, però solidària i fraterna, amb els demés pobles d'Espanya.

Això és el que vol ser, aquesta DIADA NACIONAL DE CATALUNYA, Festa de tota!

VISCA CATALUNYA!

VIDRERES - 1978

COLLECTIU 11 DE SETEMBRE

ELS SEGADORS

HIMNE NACIONAL DE CATALUNYA

Catalunya triomfant
tornarà a ser rica i plena
Endarrera aquesta gent
tan ufana i tan superba

Bon cop de falç!
Bon cop de falç!
defensors de la terra
Bon cop de falç!

Ara és hora segadors
Ara és hora d'estar alerta
Per quan vingui un altre juny
somolem ben bé les eines

Bon cop de falç!
Bon cop de falç!
defensors de la terra
Bon cop de falç!

Que tremoli l'enemic
en veient la nostra ensenya
Com fem caure espigues d'or
quan convé seguem cadenes

Bon cop de falç!
Bon cop de falç!
defensors de la terra
Bon cop de falç!